

GŁOS WYBRZEŻA

ORGAN KOMITETU WOJEWODZKIEGO POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Nr 309 (1228)

GDAŃSK, CWARTEK 9 LISTOPADA 1950 R.

CENA 15 GROSZY

Naród radziecki odda wszystkie siły DLA ROZKWITU SOCJALISTYCZNEJ OJCZYZNY

Pismo uczestników uroczystej akademii w Moskwie do generalissimusa Józefa Stalina

MOSKWA PAP. Jak już donosiliśmy, w Moskwie odbyło się uroczyste posiedzenie Rady Moskiewskiej wspólnie z przedstawicielami organizacji partyjnych i społecznych oraz Armii Radzieckiej. Po referacie marszałka Bułgana uczestnicy zebrania uchwalili tekst pisma z pozdrowieniami do generalissimusa Stalina. Pismo to głosi m. in.:

Drogi JÓZEFIE WISSARIONOWICZU!

Uczestnicy uroczystego posiedzenia Rady Moskiewskiej Delegatów Ludu Pracującego, zgromadzeni wspólnie z przedstawicielami organizacji partyjnych i społecznych oraz Armii Radzieckiej dla uczczenia 33 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, przesyłają Wam genialnemu wodzowi i nauczycielowi

ludowi narodu radzieckiego, płomien

nie serdeczne pozdrowienia. Wielomilionowy naród radziecki, pod przewodnictwem partii Lenina-Stalina, pracuje z entuzjazmem, by doprowadzić do końca powojenny plan pięcioletni odbudowy i rozwoju gospodarki narodowej Związku Radzieckiego.

Historyczne na miarę światową zwycięstwa narodu radzieckiego są natchnieniem dla mas pracujących krajów demokracji ludowej, które osiągnęły wielkie sukcesy na drodze budownictwa socjalizmu. Wielomilionowy naród chiński, po zrzuceniu jarzma obcego imperializmu i kliki kuomin tangowskiej, buduje z powodzeniem nowe życie na podstawach demokratycznych. Miniony rok był rokiem dalszego wzmocnienia Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

Setki milionów ludzi pracy na Zachodzie i na Wschodzie z uczuciem bezgranicznej miłości kierują swe spojrzenia ku Tobie, genialny wodzu i nauczycielu całej postępowej ludzkości. Wraz z narodem radzieckim obchodzą chlubną 33 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej prości ludzie wszystkich krajów, zjednoczeni w potężnym ruchu obrońców pokoju. 500 milionów podpisów pod apelem sztokholmskim — to wspaniały

wyraz niezłomnej woli narodów okiełznania amerykańsko-angielskich podżegaczy do nowej wojny.

Drogi TOWARZYSZU STALINE! Cieszymy się mogąc donieść Wam, że pracownicy przedsiębiorstw przemysłowych Moskwy i okręgu moskiewskiego, rozwijając szeroko współpracownictwo socjalistyczne, przekroczyli plan 10 miesięcy 1950 r. Budowniczy miasta Moskwy walczą

uporczywie o wykonanie przyjętego wobec Was zobowiązania, by zakończyć przed terminem roczny plan budownictwa mieszkaniowego i kulturalno-socjalnego. Kończąc pracę nad planem, pracownicy stacji maszynowo-tractorowych i sowchozów okręgu moskiewskiego wykonali z powodzeniem roboty na roli. Wykonany został przed terminem plan dostaw zboża i ziemniaków. Dzięki udoskonaleniu pracy kolchozów i szerokiemu zastosowaniu przodującej techniki maszynowej osiągnięto znaczne sukcesy na polu dalszego

usprawnienia i wzmocnienia gospodarki kolchozowej.

Lud pracujący Moskwy i okręgu moskiewskiego zapewnia Was, Józefie Wissarionowiczu, że nie będzie szczędził sił i pracy na rzecz rozkwitu naszej wielkiej ojczyzny socjalistycznej, dla budownictwa komunistycznego społeczeństwa.

Kochany TOWARZYSZU STALINE! Życzymy Wam z całego serca wielu, wielu lat zdrowia i owocnej pracy dla szczęścia narodu radzieckiego, dla dobra mas pracujących całego świata!

Niech żyje 33 rocznica Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej! Niech żyje nasza potężna ojczyzna socjalistyczna! Niech żyje nasz kochany rząd radziecki! Niech żyje awangarda narodu radzieckiego — bohaterka partia Lenina-Stalina! Chwała wielkiemu i mądrymu wodzowi narodu radzieckiego i mas pracujących całego świata — drogiemu i kochanemu towarzyszowi STALINOWI!

Dodatkową produkcję wartości ponad 86 milionów zł DALI KRAJOWI ŚLĄSCY ROBOTNICY

Fala meldunków o wykonaniu zobowiązań październikowych

WARSZAWA PAP. Z całego kraju z większych i mniejszych zakładów pracy, z gromad i gmin wiejskich napływają tysiące meldunków o ogromnych sukcesach produkcyjnych uzyskanych w czynnie podjętym dla uczczenia 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji i II Światowego Kongresu Pokoju. Swą walką o produkcję, o dobrobyt i szczęście człowieka, zadokumentowały masy pracujące całego kraju pełną solidarność z niezwykłymi ideałami Rewolucji Październikowej.

Szczególne sukcesy uzyskali pracownicy miast i wsi woj. katowickiego, gdzie ogółem 233.500 osób dało dodatkową produkcję wartości ponad 36 miln. nowych złotych. M. in. górniey wydobyli 421 tys. ton węgla; hutnicy wygospodarowali ponad 28 miln. nowych złotych.

O rekordowych wytopach meldują robotnicy huty Ostrowiec, którzy przedterminowo wykonali swe zobowiązania i dali gospodarcę narodowej 133.500 nowych złotych. Jeden z działów, który zobowiązał się dać ponadplanową produkcję 50 ton wyrobów, wyprodukował do dnia 6 listopada 78,4 ton wyrobów.

Sukcesy robotników budowlanych

Wśród setek meldunków o przedterminowym wykonaniu zobowiązań robotników budowlanych wyróżnia się meldunek załogi szczecińskiego zjednoczenia PPB. Załoga ta wykonała swe zobowiązania w 110

proc. i zaoszczędziła ponad 105 tys. roboczegodzin.

Więcej cukru

O licznych sukcesach meldują również załogi cukrowni. M. in. robotnicy cukrowni w Ketrzynie zwiększyli produkcję o 25 proc. oraz uzyskali poważne oszczędności w spalaniu węgla. Załoga cukrowni Częstocice znacznie zwiększyła przerób dobowy buraków. Łączna wartość czynu tych dwóch załóg wynosi 373 tys. nowych złotych.

1 milion 221 tysięcy nowych złotych

Szczególny sukces odniosła załoga dolnośląskich zakładów konstrukcji stalowych, która wykonując swe zobowiązania ponadplanową produkcję przysporzyła państwu 1.221 tys. nowych złotych.

Czyn włóknarzy

Załoga zakładów noszących imię wielkiego rewolucjonisty Feliksa Dzierżyńskiego przoduje w realizacji zobowiązań październikowych w przemyśle włókienniczym. Przedział dała ponadplanową produkcję 9.990 kg. przędzy. Tkalnia A zameldowała o przekroczeniu zobowiązań i wykonaniu ponad plan 95.594 metrów tkanin. Również wykończalnia przekroczyła swe zobowiązania i dała zamiast 189 tys. — 256.147 m. gotowych tkanin ponad plan. Łączna wartość zobowiązań załogi ZPB im. Dzierżyńskiego przedstawia wartość 3 miln. 750 tys. nowych złotych.

Wzrosła wydajność — zmalały koszt

Miliony nowych złotych oszczędności i wielki wzrost wydajności pracy uzyskały załogi zakładów pracy w całym kraju. W woj. bydgoskim w 260 zakładach pra-

Ruch obrońców pokoju wzmacnia się z każdym dniem

Szeroki rozmach przygotowań do Kongresu w Sheffield

GENEWA PAP. Jak donoszą, wiceprzewodniczącym Stałego Komitetu Światowego Kongresu Obrońców Pokoju, angielski fizyk Bernal, przejeżdżając przez Paryż, udzielił „Liberation” wywiadu na temat przygotowań do Kongresu w Sheffield.

Przygotowania w Sheffield idą pełną parą — powiedział prof. Bernal. — Ponad 700 mieszkańców Sheffield wyraziło gotowość goszczenia u siebie delegatów.

We Francji w dalszym ciągu odbywają się departamentalne zjazdy bojowników o wolność i pokój, na których wybierani są delegaci na Kongres w Sheffield.

40 osobistość szwedzki, m. in. pisarz Sigvar Arner, doktor teologii — pani Norling, socjaldemokrata — adwokat, oświadczył, że wyraża gotowość do podjęcia wszelkich starań, by umożliwić pokojowe współistnienie różnych systemów gospodarczych, politycznych i społecznych. Deklaracja wyraża solidarność z uchwałami praskimi Biura Stałego Komitetu Światowego Kongresu Obrońców Pokoju.

Brazylijski minister pracy — Mercadante — wyraził całkowite poparcie dla brazylijskiego Kongresu Pokoju, w którym

wzięło udział przeszło tysiąc delegatów.

W Santiago (Chile) w roku obrad krajowego Kongresu Obrońców Pokoju wybrano Komitet Wykonawczy, do którego weszli m. in. b. minister Del Pedregal i wybitny dziennikarz Hubner.

W Chile zorganizowano 2 tysiące lokalnych komitetów w obronie pokoju. W Valparaiso odbył się tydzień walki o pokój, połączony z licznymi manifestacjami.

Konferencja w obronie pokoju odbyła się w Wellingtonie. Szczególnie czynny udział w konferencji wzięli przedstawiciele związków zawodowych.

Mnich buddyjski z Cejlonu — Dhammaranta — przesłał list do prof. Joliot Curie, w którym wyraża całkowitą solidarność z apelem sztokholmskim.

Kanadyjski ruch w obronie pokoju zwrócił się do Międzynarodowego Czerwonego Krzyża z wezwaniem o ponowne apelu do rządów w sprawie zakazu broni masowej zagłady.

W Damaszku (Syria) odbył się krajowy kongres w obronie pokoju. W czasie plenarnej sesji na sali wdarła się policja, która brutalnie zaatakowała obecnych. Wielu delegatów zostało ciężko rannych, 100 osób aresztowano.

We wszystkich prowincjach Włoch zakończyły się wybory delegatów na II Światowy Kongres Obrońców Pokoju. Wybrano 250 delegatów.

Lombardo Toledano uwięziony przez policję hawońską

LONDYN PAP. Jak podaje agencja Reutera z Hawany, tamtejsza policja aresztowała na lotnisku wiceprzewodniczącego SEZZ, delegata Meksyku na II Światowy Kongres Obrońców Pokoju w Sheffield, Vincento Lombardo Toledano, w chwili, gdy wraz z żoną miał wsiąść do samolotu, by odlecieć do Anglii. Policja kubańska dokonała aresztowania blisko 200 postępowych działaczy, wśród nich licznych delegatów na Kongres.

Sztafety młodzieżowe w drodze do Warszawy

WARSZAWA PAP. Pod hasłami „Witamy II Światowy Kongres Pokoju”. Niech żyje 33 rocznica Wielkiej Rewolucji Październikowej”. „Młodzież na pierwszej linii walki o plan 6-letni”. „Niech żyje Związek Radziecki — ostoja pokoju i postępu i wielki chorągiew obozu pokoju — Józef Stalin!” — wyruszyły we wtorek, 7 bm. ze wszystkich stron kraju do Warszawy sztafety ZMP, które przyniosą delegatów polskiej na II Światowy Kongres Obrońców Pokoju meldunki o podjętych zobowiązaniach oraz teksty rezolucji uchwalane na specjalnych masówkach.

Z całego świata

● W Izbie Posłów rozpoczęła się dyskusja nad wnioskiem Włoskiej Partii Socjalistycznej, występującym przeciwko zobowiązaniom rządu włoskiego poddania armii włoskiej pod jednolite dowództwo atlantyckie oraz przeciwko poparciu przez rząd amerykańskiego planu remilitaryzacji Niemiec zachodnich.

● Prasa amerykańska donosi o zwycięstwach walkach między powstańcami a wojskami rządowymi w pobliżu stolicy Filipin — Manili.

● W miejscowości Almasfu - Zito w pobliżu Budapesztu otwarto największe i najbardziej nowoczesne w Europie źródło wody zakłady przerobu boksytu.

● W Moskwie, odbył się pokaz nowych filmów polskich: „Dwie brzozy”, „Julian Marchlewski” i „Odpowiedź”.

● Wielki 4-motorowy samolot konspiracyjny typu „Constellation”, należący do indyjskich linii lotniczych, lecał z Londynu z 40 pasażerami i 8 osobami załogi, spadł w Alpach w pobliżu szczytu Mont Blanc.

Polsko - węgierskie rokowania gospodarcze

WARSZAWA PAP. 8 bm. wyjechała do Budapesztu polska delegacja rządowa z ministrem dr Stefanem Jedrychowskim i ministrem handlu zagranicznego inż. Tadeuszem Gede na czele, w celu zawarcia długoletniej umowy z Węgrami.

Wymiana banknotów zakończona

WARSZAWA PAP. Narodowy Bank Polski komunikuje, że zgodnie z artykułem 5 ustawy z dnia 28 października 1950 r. o zmianie systemu pieniężnego, wymiana banknotów opiewających na złote dotychczasowe została zakończona z upływem dnia 8 listopada br.

Dziś przybywają Sztafety Pokoju do Gdańska

WIELKI WIEC W TEATRZE WE WRZESZCZU

W dniu dzisiejszym o godzinie 16 w Teatrze „Wybrzeże” we Wrzeszczu odbędzie się wielki wiec połączony z przybyciem 19 młodzieżowych Sztafet Pokoju. Sztafety te przyniosą meldunki z wykonanych zobowiązań podjętych przez poszczególne gromady, gminy wiejskie i miasta powiatowe naszego województwa — dla uczczenia II Światowego Kongresu Pokoju.

Armia koreańska likwiduje oddziały nieprzyjacielskie otoczone w rejonie Anczu

MOSKWA PAP. Na wszystkich odcinkach frontu wojska Armii

Robotniczy komitet jedności w Monachium

BERLIN PAP. W Monachium powstał Robotniczy Komitet Jedności Akcji, w skład którego wchodzi przedstawiciele Komunistycznej i Socjalistycznej Partii oraz delegaci robotników — katolików.

2500 górników w Gelsenkirchen strajkuje wbrew terrorowi policji Adenauera

BERLIN PAP. — Od 6 dni trwa w kopalni „Nordstern” w Gelsenkirchen strajk 2.500 górników. Strajkujący zwrócili się z apelem do ludności miasta wzywając do wystąpienia przeciwko bestialskiej policji adenauerowskiej, która wezwana przez dyrektora kopalni starała się zmusić górników do opuszczenia okupowanych przez nich szybów.

W wyniku terrorystycznej akcji policji bonnskiej wielu strajkujących odniosło poważne obrażenia, oraz wielu górników zostało aresztowanych.

Górnicy zapowiedzieli, że strajk kontynuować będą aż do zwycięstwa. Strajkujący domagają się

Ludowej w dalszym ciągu prowadzą aktywne działania wojenne przeciwko wojskom amerykańskim i południowo-koreańskim.

Na linii rzeki Czongczon wojska Armii Ludowej toczyły zwycięskie walki z wojskami amerykańskimi i w dalszym ciągu likwidowały oddziały nieprzyjacielskie, otoczone na północ od Anczu.

Na wschodnim wybrzeżu na północ od Hamhyng, Gukzen i Sengen walki toczyły się na dotychczasowych pozycjach.

podwyżki płac oraz zwolnienia aresztowanych towarzyszy pracy.

Czy bierzesz udział W KONKURSIE „GŁOSU WYBRZEŻA”?

W konkursie może wziąć udział każdy człowiek pracy, który napisze opowiadanie lub reportaż na jeden z tematów:

- 1) Jak w naszym zakładzie pracy wykorzystujemy doświadczenia radzieckie?
- 2) Jak powstała nasza spółdzielnia produkcyjna?
- 3) Mój wkład w realizację planu 6-letniego, mój wkład w walkę o pokój.

Forma opisu dowolna. Przewiduje się następujące nagrody: I — 1500 zł, dwie — po 1000 zł i trzy nagrody po 500 zł.

Termin nadsyłania prac do 15 listopada 1950 r. na adres redakcji: Gdańsk, ul. Gdynskich Kosynierów 11.

Polska przygotowuje się do Kongresu Pokoju

„Więcej węgla i stali! Więcej maszyn i tkanin! Każde nowe osiągnięcie produkcyjne — to umocnienie światowego frontu pokoju, to gwarancja szczęśliwej przyszłości mas pracujących!” — pod tym hasłem załogi hut, kopalń i fabryk prowadzi wielką akcję przygotowawczą do II Światowego Kongresu Obrońców Pokoju.

Niepowstrzymaną, przeogromną falą płyną zobowiązania robotników, chłopów i inteligencji pracującej. Załogi wielkich pieców hutniczych dostarczają gospodarce narodowej setki ton surowców ponad plan. Górnicy wszystkich niemal kopalń węgla wysoko przepracują nowe normy. Metalowcy zwiększają szybkość skrawania i precyzność obróbki. Włóknarze podnoszą jakość produkowanych tkanin. Pracujący chłopowie kończą przedterminowo siewy, zwiększają dostawy zboża, żywności i mleka. Uczą się młodzi wieść o ogólnym rytmie pracy wzmocnionym tempem nauki. Na zebraniach partyjnych i związkowych, na naradach wytwórczych ludzie pracy mówią o nowych sukcesach produkcyjnych, mówią o pokoju.

„Pracujemy w imię pokoju!” — hasło to stało się zrozumiałe i bliskie każdemu człowiekowi pracy. Śledzą nasze osiągnięcia masy pracujące całego świata, śledzi je braterski naród radziecki.

Wykorzystanie nowych socjalistycznych metod pracy w przemyśle okrętowym, przekazanych bezpośrednio przez ekipy radzieckich specjalistów, pozwoliło naszym stocznicom na podwyższenie planu produkcyjnego na rok 1951 — 2,4 raza w porównaniu z rokiem bieżącym.

Korzystając z doświadczeń radzieckich rybaków przez wprowadzenie połowów zespołowych, co umożliwiło prawidłową eksploatację łowisk, nasi rybacy podnieśli wydajność każdego kutra o 50 proc. w porównaniu z rokiem ubiegłym.

„Korzystając z waszych doświadczeń — piszą do radzieckich towarzyszy członkowie ZMP-owskich brygad produkcyjnych — niektórzy z nas wyrabiają 420—600 proc. norm indywidualnych, a 130—140 proc. norm zespołowych, budując wielką, socjalistyczną Nową Hute...”

Na wszystkich odcinkach naszej pracy, na wszystkich frontach naszej walki o pokój, o zbudowanie podstaw socjalizmu, korzystamy z pomocy i przykładu wielkiego Związku Radzieckiego, z doświadczeń jego braterskiego narodu.

Naród polski przygotowuje się do II Światowego Kongresu Obrońców Pokoju wzmocnioną wydajnością pracy. Nasze siły, siły pokoju rosną i krzepną z każdym dniem. Umocnienie pracy potęgi kraju, zacieśnianie więzów przyjaźni i braterstwa z Krajem Rad — najpotężniejszym bojownikiem o pokój i socjalizm — to nasz wkład w wielkie dzieło pokoju. To nasz udział w walce o szczęśliwe jutro dla każdego człowieka pracy na świecie.

ZSRR przedstawia Komisji Politycznej ONZ rezolucję określającą pojęcie agresji

Dywersyjna propozycja titłowskiej agentury zdemaskowana

NOWY JORK. PAP. 7 listopada w Komisji Politycznej ONZ toczyła się dyskusja nad sprawą „obowiązków państw w wypadku rozpoczęcia działań wojennych”. Komisji przedstawiono dwa projekty rezolucji w tej sprawie: projekt rezolucji delegacji ZSRR, zawierający ścisłą definicję pojęcia agresji i agresora oraz projekt rezolucji jugosłowiańskiej, zmierzający w istocie rzeczy do tego, by zgmatwać pojęcie agresji i w ten sposób dać wolną rękę ewentualnym agresorom.

Jako pierwszy przemawiał szef delegacji białoruskiej Kisieliew. Oświadczył on, że delegacja BSRU uważa, iż projekt jugosłowiański jest nie do przyjęcia i będzie głosowała przeciwko temu projektowi. Projekt ten nie odpowiada na zasadnicze pytanie — kto jest stroną napadającą. Wymienione w projekcie jugosłowiańskim „obowiązki państw w wypadku rozpoczęcia działań wojennych” stwarzałyby korzystną sytuację dla państwa napadającego, a nie dla ofiary napadu.

Jest rzeczą niewątpliwą — mówi dalej Kisieliew — że stając przed nami doniosłe zadanie określenia agresora w razie wybuchu konfliktu zbrojnego między dwoma państwami, stwierdzenia, które z państw jest winowajcą wojny, które jest agresorem, a które padło ofiarą napadu. Toteż delegacja ZSRR przedstawiła projekt rezolucji dającej odpowiedź

na powyższe pytania. Związek Radziecki już w 1933 r. zaproponował definicję agresji podczas obrad Komisji Bezpieczeństwa Konferencji Rozbrojeniowej w Genewie, przy czym to określenie agresji zostało w zasadzie przyjęte w maju 1933 r. przez Komitet Ligi Narodów do Spraw Bezpieczeństwa, w którego skład wchodził przedstawiciel 17 państw.

Następnie zabrał głos delegat Polski ambasador Winiewicz. Stwierdził on, że projekt jugosłowiański stawia na jednej płaszczyźnie agresora i ofiarę agresji, domagając się, aby za agresora uznano zostało państwo, które nie przerwie działań wojennych w ciągu 48 godzin. Natomiast projekt radziecki zawiera dokładną definicję agresji i agresora.

Wzywając wszystkie delegacje do poparcia projektu radzieckiego ambas. Winiewicz oświadczył na zakończenie, że przyjęcie tego projektu przyczyniłoby się niewątpliwie do osłabienia napięcia międzynarodowego i do utrwalenia pokoju.

Przedstawiciel Czechosłowacji Frisch wypowiedział się również przeciwko rezolucji jugosłowiańskiej, a za rezolucją ZSRR.

W Tonkinie jedynie niewielki obszar delfi Rzeki Czerwonej.

W Vietnamie południowym, w rejonie Salgonu wzmogła się znacznie działalność oddziałów partyzanckich.

W wyniku wojny amerykańsko-hispańskiej. Stolica wyspy jest port San Juan, gdzie ostatnio miały miejsce najcięższe starcia z wojskami amerykańskimi. 63 proc. ludności trudni się rolnictwem i rybołówstwem, 8 proc. zaś pracuje w przemyśle. Głównymi produktami wyspy są: cukier, kawa, tytoń i bawełna. 85 proc. produkcji cukru rafinuje się w USA, co przynosi wyspie stratę ponad 30 milionów dolarów rocznie. Tytoń Porto Rico został przez tytoń amerykański całkowicie wyeliminowany z rynków światowych.

W rezultacie kolonialnej gospodarki USA bezrobocie na Porto Rico sięga 300 tys. ludzi. Ponad 40 proc. ludności stanowi analfabeci. Warunki sanitarne ludności są straszne, wystarczy przytoczyć tu sta-

wa amerykańskiego komisarza dla spraw zdrowia, który oświadczył, że „psy w lecznicach amerykańskich mają lepszą pomoc, niż obywatele Porto Rico w szpitalach”.

Amerykańska służba bezpieczeństwa musiała opublikować ostatnio raport, dotyczący panujących na wyspie stosunków. Z raportu wynika, iż 84 tys. rodzin żyje na wyspie Porto Rico w straszliwej nędzy i w okropnych warunkach mieszkaniowych. Warunki sanitarne są przerażające. Na 25.000 osób przypada jeden lekarz, śmiertelność wśród dzieci wynosi 78 na 1000, ogromny procent kobiet rodzących umiera przy porodzie. Raport stwierdza, iż „położenie dziecka na Porto Rico jest prawie najgorsze na całym świecie”.

Wraz ze stałym obniżaniem i tak niedźwignych zarobków, koszty utrzymania na Porto Rico wzrosły w ubiegłym roku o 300 proc. Toteż niesłychana nędza doprowadziła lud Porto Rico do powstania zbrojnego przeciwko kapitalistycznym wyzyskiwaczom.

Rozruchy wybuchły 30 października i objęły szybko całą wyspę. Amerykanie wprawdzie do akcji przeciwko powstańcom wojsko, wyposażone w czołgi, lotnictwo i broń przeciwpancerną. Policja amerykańska przeprowadziła masowe aresztowania osób, podejrzanych o przynależność do partii ludowej i komunistycznej lub o sympatyzowanie z powstańcami. Aresztowano przewodniczącego partii komunistycznej, Andrzeja Iglesiasa i sekretarza generalnego, Santosa.

Wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

We wszystkich stolicach republiki radzieckich. W Kijowie, w pochodzie manifestacyjnym wzięło udział 400.000 osób, w Tbilisi — 200.000 osób, a w Baku — 300.000. W manifestacji w Taszkencie udział wzięło 350.000 osób.

W przededniu wielkiego kongresu narodów

Zbliża się dzień otwarcia II Światowego Kongresu Obróńców Pokoju. Będzie to zebranie delegatów, reprezentujących setki milionów prostych ludzi, ludzi pracy i nauki, przedstawicieli wszystkich zawodów, wszystkich ras i narodowości. Historia nie znała dotąd takiego zjazdu narodów, o równie doniosłym znaczeniu, o równie wielkim autorytecie.

Prawdziwie demokratyczny charakter, to zasadniczy rys tego zebrania, na którym reprezentowane będą nie partie polityczne, lecz masy ludowe, poprzez wybranych delegatów, powołanych do przedyskutowania najdonioślejszego, najżywniejszego zagadnienia — kwestii pokoju, kwestii metod i dróg umocnienia pokoju, zażegnania niebezpieczeństwa wojny. Nie należy się więc dziwić, że przeciwko temu zjazdowi, spryskiwano się wszyscy wrogowie demokracji, wszyscy jawni i zamaskowani faszyści.

Truman i Pius XII, Franco i Ciang Kai-szek, Tsaldaris i Adenauer, Figli i de Gasperi, zwracają przeciwko nim ostrze wszystkich, pokrytych pyłem XIX wieku kodeksów. Pseudo-socjaliści typu Schumachera, Mocha, Philippa, Rennera oraz jawni czciciele faszystowskiego obskurantyzmu i pałki policyjnej typu Mac Arthura, Tito, Seelby czy też Salazara — wszyscy ci wrogowie pokoju zjednoczyli się w zaciekłej nienawiści do ludów, do socjalizmu, do demokracji.

Ale żadna siła nie jest w stanie zahamować wielkiego ruchu w obronie pokoju, żadna siła nie jest w stanie zdławić głosu całej ludzkości. W kongresie wezmą udział reprezentanci przytłaczającej większości ludzkiej planety. Będą tam nie tylko apeli o sztokholmskim, figurują podpisami około pół miliarda osób, t.j. około 1/3 całej dorosłej ludności kuli ziemskiej. Ale akcja zbierania podpisów nie została jeszcze zakończona. Nie ulega wątpliwości, że przytłoczenie pokoju jest znacznie więcej.

Kongres przedyskutuje wszystkie opinie i wszystkie wnioski, dotyczące najbardziej celowych, najsukcesyjniejszych metod obrony przyjaźni współpracy między narodami, dającej rękojmię trwałego i ugruntowanego pokoju. Kongresy narodowe, które odbyły się we wszystkich krajach, omówiły propozycje, wysunęły już w sierpniu przez Biuro Stałego Komitetu Kongresu. Propozycje te mają znacznie szerszy zasięg, niż postulaty wyrażone w apelu sztokholmskim.

Wnioski te dotyczą: zakazu broń atomowej; redukcji wszystkich rodzajów broni i kontroli wykonania tej redukcji; potępienia agresji bez względu na miejsce jej działania; potępienia zbrojnej interwencji w sprawy wewnętrzne narodów; rozstrzygnięcia konfliktu koreańskiego w duchu pokojowym; zakazu wszystkich form propagandy wojennej we wszystkich bez wyjątku krajach.

Czy jakiegokolwiek, kiedykolwiek toczące się obrady zjazdów międzynarodowych, zgrupowań ciał parlamentarnych czy też kongresów, dawały tak szeroką, nieskrępowaną żadnym regulaminem możliwość wyrażenia rozmaitych zdań, wysunięcia wniosków? Oczywiście, że nie. I jest to zupełnie zrozumiałe. Przecież w kongresie tym wezmą udział ludzie i delegaci ludzi nieskrępowanych żadną etykietą dyplomatyczną, żadnymi rozbieżnościami natury politycznej czy religijnej.

Piszącemu te słowa przypada w udziale zaszczyt uczestniczenia w II Wszechzwiązkowej Konferencji Obróńców Pokoju, której obrady toczyły się w Moskwie, w dniach 16 — 18 października. Nie zapomniacie, nieopisanie uczucie, gdy dności i zespolenia ogarnęły wszystkich zebranych w jednej z najpiękniejszych sal Moskwy, w której delegaci i goście słuchali szczerze i prostych słów wysłanników ludu.

133 pomysły racjonalizatorskie w ZPGG

W trzecim etapie tegorocznego współzawodnictwa pracy robotników Zarządu Portu Gdańsk — Gdynia zgłoszono do oddziału usprawnień i wyanalizowano 133 pomysły racjonalizatorskie. Przez zastosowanie wielu z tych pomysłów w praktyce uzyskano 4.836.669 złotych oszczędności.

Pomysły racjonalizatorskie, które znalazły zastosowanie w pracy, zostały nagrodzone. Ogółem wypłacono w związku z tym 1.212.194 zł premii.

Widziałem, jak kolejno wstępowała na trybunę: chłopka z Krymu, robotnik wielkiej fabryki leningradzkiej, metropolita kościoła prawosławnego, biskup katolicki z Litwy, matka poległych w minionej wojnie bohaterów, sędziwy uczone i młody reżyser. I każdy z nich przemawiał w imieniu ludzi, którzy go wybrali i polecili wyrazić to, co jest ich wspólnym dążeniem. I te setki udzielonych przez rozmaitych ludzi nakazów, wcieliły się na konferencji w jeden wspólny nakaz, dany delegatom radzieckim na II Światowy Kongres Obróńców Pokoju.

Kiedy czytałem ten, jasno sformułowany, jednomyślnie przyjęty dokument, wytyczający program walki o pokój, rzuciła mi się w oczy szczególna jego cecha, odróżniająca rzeczywistość radziecką od warunków w krajach kapitalizmu, w krajach znajdujących się pod panowaniem kół imperialistycznych: w Związku Radzieckim naród i rząd wykazują całkowitą jednomyślność w dążeniu do obrony pokoju, a program przyjęty przez to zgromadzenie ludu jest bardzo zbliżony do programu, który delegacja ZSRR wysunęła na bieżącej sesji Zgromadzenia Ogólnego NZ. Natomiast działania reakcyjnych rządów USA, Anglii, Francji, Włoch, Austrii, marionetek amerykańskich w Niemczech zachodnich, są krańcowo sprzeczne z wysuwaniem przez narody tych krajów żądani.

Oto słowa, które padły na moskiewskiej konferencji z ust gościa radzieckich obrońców pokoju, przewodniczącego Angielskiego Komitetu Obrony Pokoju, wybitnego uczonego angielskiego, prof. Crowthera.

„Szczęść się, że jestem symbolem narodu, który dał światu

Szekspira i Izaaka Newtona, Bernarda Shawa i Rutherforda i jako prawy spadkobierca wszystkiego, co dali ludzkości ci wielcy Brytyjczycy. Jak również tyżycie innych. Zwracam się z apelem o pokój... Amerykańskie siły lotnicze okupują obecnie na terenie wysp brytyjskich lotniska, przeznaczone jako bazy dla bombowców atomowych. Naród, który w swym kraju pozwala Amerykanom budować bazy dla bombowców atomowych, taki naród musi się dowiedzieć i musi zrozumieć, że jeżeli nie położą kresu obecnemu stanowi rzeczy, to kiedyś poniesie jego konsekwencje.

W słowach tych dźwięczał głęboki niepokój uczciwego syna narodu angielskiego, obawa przed zgonnymi skutkami, do jakich prowadzi antynarodowa i antyludowa polityka rządu Wielkiej Brytanii. I takim samym niepokojem, takim samym oburzeniem tchną wypowiedzi milionów Francuzów i Włochów, przytłaczającej większości Niemców, którzy widzą, jak imperialiści amerykańscy przeistaczają Europę zachodnią w bazę wojenną, jak na terenie Niemiec zachodnich formują zhitleryzowaną armię niemieckich militarystów, jak awangarda swych agresywnych sił, Rady krajów bloku anglo-amerykańskiego, przeciwstawiają się masom ludowym, boją się swych narodów, dlatego też przesładują uczestników ruchu obrońców pokoju.

I w tym właśnie tkwi słabość podległości w jej nych. W tym tkwi rekonstrukcja bankructwa ich zamysłów. Wszystko co robią — szalony wysiłek zbrojeni, remilitaryzacja Niemiec zachodnich i Japonii, interwencja przeciwko miłującym wol

ność narodom Azji — wszystko to starają się „usprawiedliwić” oświeconym przeciwko krajom, które się tej agresywnej polityce przeciwstawiają. Ale ktoś im uwiary, że Związek Radziecki, który kładzie u podstaw swej polityki dążenie do powszechnego pokoju i międzynarodowej współpracy, może „zagrozić” czyjejkolwiek niezawisłości, do „obrony”, której powołani są amerykańscy gangsterzy, hitlerowcy i inne faszystowskie wyrzutki i mety społeczne całego świata? Prawdy o pokojowych dążeniach Związku Radzieckiego nie można ukryć pod korcem, zwłaszcza w obliczu wysuniętego na V sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ radzieckiego programu pokoju, w świetle uchwał zwołanej z inicjatywy ZSRR praktycznej konferencji ośmiu ministrów.

Widok, jaki przedstawia się oczom mas ludowych, demaskuje bez reszty kłamstwa Trumanów i Achesonów, Attlee i Bevinów, Mochów, Schumacherów, Adenauerów. Masy te widzą głód i bezrobocie, widzą, że wyskoka się z nich fundusze na budowę tysięcy czołgów i samolotów wojskowych, które staną się narzędziem mordowania tych właśnie, którzy za nie płacą.

Na sztandarze II Światowego Kongresu Obróńców Pokoju widnieje słowo „pokój”. Słowo to dla milionów prostych ludzi oznacza chleb, wolność, demokrację.

B. LEONTIEW.

Kobieca brigada spawaczy w Stoczni Gdańskiej

W Stoczni Gdańskiej została zorganizowana niedawno pierwsza brigada spawaczek, licząca 17 wykwalifikowanych pracownic. Brigadą kieruje 23-letnia Krystyna Zalewska, która do niedawna jeszcze pracowała jako pomoc domowa. Po odbyciu szkolenia zawodowego i przejściu do produkcji okazała się dobrą fachowcem i zdolnym organizatorem. Zorganizowanie pierwszej brigady spawaczek na stocznię ma bardzo poważne znaczenie gospodarcze i propagandowe. Zapoczątkuje ono niewątpliwie organizację nowych brigad kobiecych także w innych gałęziach produkcji.

Powstanie brigady spawaczek w Stoczni Gdańskiej i jej praca wskazują, że kobiety pracujące w przemyśle rozumiały iż mogą one dzisiaj pra-

Ludzie Kraju Rad

ALEKSANDER GERASIMOW



wodniczym Związku Artystów pięknych Towarzystwa dla stosunków kulturalnych z Zagranicą.

Zasłużony działacz sztuki, ludowy artysta ZSRR, czołowy malarz radziecki. Jeszcze przed I wojną światową Gerasimow wyśpował przeciw panującym wówczas prądom formalizmu w sztuce i stał na czele rosyjskiego ruchu, propagującego realizm. Po rewolucji Gerasimow przejął tematykę swych prac artystycznych nową — radziecką treścią. Jego podłża są portrety mężów stanu ZSRR. Do najbardziej znanych obrazów Gerasimowa należą: „Lenin na trybunie”, „Stalin i Woroszyłow na Kremlu”, „Stalin na XVI zjeździe WKP(b)”. Gerasimow otrzymał 3 Nagrody Stalinowskie za wybitne zasługi, położone na polu malarstwa. Bierze on czynny udział w życiu społecznym. Jest przewodniczącym Związku Artystów — Malarzy ZSRR i sekcji sztuk pięknych Towarzystwa dla stosunków kulturalnych z Zagranicą.

ZMP-owcy „Arki 113” biorą pod opiekę urządzenia kutra

Podjęmując inicjatywę marynarzy radzieckich statku „Akademik Krylow” młodzieżowa załoga kutra „Arka 113” postanowiła przystąpić do długofalowego współzawodnictwa w opiece nad urządzeniami technicznymi swej jednostki. Zobowiązanie to zgłosili podczas sobotniej Akademii ku czci 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej w imieniu własnym i załogi szper kutra Mieczysław Paszul. Szper Mieczysław Paszul

wziął pod specjalną opiekę całość sprzętu nawigacyjnego, sterówkę, urządzenia, sprzęt ratowniczy i sygnalizacyjny. Motorzysta Władysław Walenciak opiekuje się silnikiem napędowym, windą parową, sterem i łańcuchami sterowymi, zbiornikiem paliwa, narzędziami i częściami zapasowymi a ponadto zobowiązuje się racjonalnie i oszczędnie gospodarować materiałami pędnymi. Starszy rybak Henryk Cybulski będzie się opiekował całością sprzętu położowego, konserwacją pokładu, malowaniem burt i części podwodnych oraz ładownią i skrzynkami do ryb. Drugi rybak Jan Olczyk opiekuje się sprzętem i urządzeniami pokładowymi, całym sprzętem bosmańskim i żywnością. Praktykant Bronisław Machnikowski zobowiązał się zająć urządzeniem kubernika żałogowego i kuchnią.

Podjęmując zobowiązanie ZMP-owcy z kutra „Arka 113” wezwali do współzawodnictwa załogę kutra „Arka 107”. (W)

W oparciu o wzory radzieckie usprawniono przeładunek towarów sypkich

W ramach zobowiązań, podjętych dla uczczenia 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej, pracownicy oddziału usprawnień i wyanalizowali 133 pomysły racjonalizatorskie, pomysły racjonalizatorskie, dotyczące mechanizacji trymerki towarów sypkich.

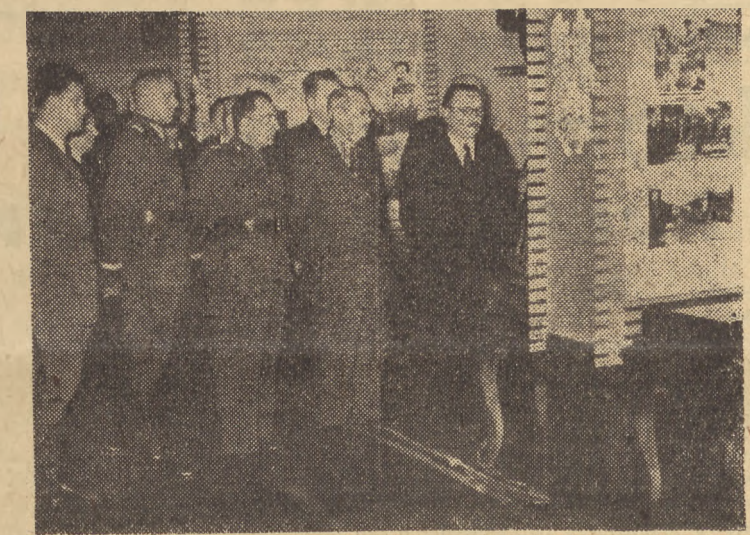
Pierwszy pomysł na zastąpienie przy taśmowym przeładunku zboża, przy pomocy prostego i taniego urządzenia, składającego się z rury, dopro wadżającej zboże i taśmy, obracanej przy pomocy bębnow. Trymer taśmowy poruszany jest motorem o sile 4 KM. W zastosowaniu nawet przy najcięższych trymujących statkach urządzenie to ma bardzo wysoką wydajność, sięgającą 100 ton na godzinę.

Drugie urządzenie racjonalizatorskie, to zgarniacz towarów sypkich, pracujący w luku statku przy pomocy lin, uruchomionych przez windy pokładowe. Zgarniacz ten skutecznie zastępuje pracę robotników — trymerów. Konstrukcja jego jest prosta i dogodna. Miejsce zaczepienia zgarniacza można zmieniać dowolnie, w zależności od potrzeb. Koszt instalacji nie są wysokie.

Oba te pomysły racjonalizatorskie zostały już wprowadzone w porcie leningradzkim, gdzie znakomicie zdały swój egzamin. Przy zastosowaniu nowych urządzeń ładowanie statku o pojemności 8.000 ton skraca się z 70 godzin na 40. Dużą zaletą tych usprawnień jest uwolnienie robotników od szkodliwej dla zdrowia pracy w lukach statku.

W sieciarstwie wprowadzono nowe normy

W związku z zobowiązaniami podjętymi z okazji 33 rocznicy Rewolucji Październikowej sieciarka „Arki” tow. Sabina Reiman zażądała rewizji norm produkcyjnych. Apel jej nie pozostał bez echa. Wyłoniona z pracowników sieciarki i administracji komisja w krótkim czasie przeprowadziła wszystkie dotychczas obowiązujące normy i większość z nich usprawniła. W ten sposób z dniem 7 bm. weszły w życie nowe, usprawnione normy, podwyższone od 12 do 30 proc. Zastosowanie ich przyniesie sieciarstwu oszczędności sięgające wysokości kilkudziesięciu tysięcy zł miesięcznie. (W)



Dnia 6 bm. Prezydent RP towarzysząc Bolesław Bierut dokonał otwarcia wystawy „Polsko - radzieckiego braterstwa broni”. Na zdjęciu: Prezydent RP Bolesław Bierut, wicepremier Młnc, generał Naszkowski i marszałek Rokossowski.

Etapy zwycięstwa partii bolszewickiej

POWSTANIE ZSRR — WIELKIEGO MOCARSTWA SOCJALISTYCZNEGO

Dzięki zwycięstwu Wielkiej Rewolucji Październikowej, powstała Rosyjska Socjalistyczna Republika Radziecka. Carskie Imperium przestało istnieć. Narody uciśnione dawniej przez carat, uzyskały wolność. 16 listopada została opublikowana znana „Deklaracja praw narodów Rosji”, opracowana przez towarzysza Stalina. W innym dokumencie, podpisanym przez Lenina i Stalina, Rząd Radziecki zwracał się do ciemiężonych narodów b. carstwa: „Pracujcie nad urządzeniem swego życia narodowego — swobodnie i bez przeszkód. Macie prawo do tego. Wiedziecie, że wasze prawa, jak też prawa wszystkich narodów Rosji, znajdują się pod ochroną całej potęgi rewolucji oraz jej organów, Rad Delegatów Robotniczych, Żołnierskich i Chłopskich”.

W grudniu 1917 roku Finlandia otrzymała niezależność z rąk władzy radzieckiej. Wkrótce Rząd Radziecki uznał niepodległość Polski. Decyzja ta została podpisana przez Lenina i Stalina. Lecz w Finlandii i Polsce, a później także w Estonii, na Łotwie i na Litwie władza przeszła w ręce burżuazji i obszarników, popieranych przez imperialistów zachodnich oraz przez rodzime reakcyjne kliski wojskowe (Pilsudski w Polsce, Mannerheim w Finlandii). Natomiast na Ukrainie, Białorusi, a wkrótce także na Kaukazie i w Azji Środkowej zwyciężyła władza robotników i chłopów. O bok Rosyjskiej Socjalistycznej Federacyjnej Republiki Radzieckiej powstało 6 republik radzieckich — Ukraińska, Białoruska, dalej na Kaukazie — Armenijska, Gruzińska, Azerbajdżańska, w Azji Środkowej — Cho rezmijiska, a także Bucharska Ludowa Republika Radziecka i Republika Dalekiego Wschodu. Decydująca siła polityczna w tych republikach była partia bolszewików, u której czele stał Włodzimierz Lenin i Józef Stalin. Z upoważnienia rządów poszczególnych republik, Rząd Federacji Rosyjskiej reprezentował ich interesy na terenie międzynarodowym (np. na konferencjach w Genui i Hadze).

Zadania budownictwa socjalistycznego i obrony Kraju Rad wymagały dalszego umocnienia jednoci między narodami republik radzieckich. Historycznym etapem w rozwoju Kraju Rad było utworzenie w grudniu 1922 roku Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich — ZSRR. 12 marca 1922 roku republik Gruzjińska, Armenijska i Azerbajdżańska zawarły między sobą ścisły sojusz i połączyły się w Federację Republik Zakaukaskich. 13 grudnia 1922 roku I. Zakaukaski Zjazd Rad, a 16 grudnia — IV Białoruski Zjazd Rad powzięły uchwały o konieczności utworzenia Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich jako jednolitego państwa. Uchwały te poparł VII Ogólnoukraiński Zjazd Rad, 26 grudnia X Wszechrosyjski Zjazd Rad powziął uchwałę o utworzeniu Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich. Zjednoczenie socjalistycznych republik radzieckich w jedno państwo — Związek Radziecki, oznaczało wielkie zwycięstwo leninowsko-stalinowskiej polityki narodowościowej.

Pierwszy zjazd rad republik radzieckich, po wysłuchaniu referatu towarzysza Stalina, w dniu 30 grudnia 1922 roku zatwierdził deklarację oraz umowę o utworzeniu Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich — ZSRR. W jednym państwie socjalistycznym — na zasadzie całkowitej dobrowolności i równouprawnienia — zjednoczyły się Rosyjska Socjalistyczna Federacyjna Republika Radziecka (RSFR), Ukraińska Socjalistyczna Republika Radziecka (USRR), Białoruska Socjalistyczna Republika Radziecka (BSRR) oraz Zakaukaska Socjalistyczna Federacyjna Republika Radziecka (ZSFR).

W swym przemówieniu na I. Zjeździe Rad ZSRR towarzysze Stalin powiedział: „Dzisiaj jest dniem przełomowym w historii władzy radzieckiej. Stanowi on pomost między starym już przeżyłym okresem, gdy republiki radzieckie chociaż dzia-

ły wspólnie, szły oddzielnie, zajęte przede wszystkim sprawą swego istnienia, a nowym, już rozpoczętym okresem, kiedy kończy się odrębne istnienie republik radzieckich, kiedy republiki jednoczą się w jednolite państwo związkowe celem skłócenia wojki z rozpręgnięciem gospodarczym...”.

Utworzenie Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich było nowym sukcesem Kraju Rad. Zjednoczenie to gwarantowało wszechstronny rozwój wszystkich narodowości ZSRR. Przewodniczącym Rady Komisarzy Ludowych ZSRR został W. I. Lenin, przewodniczącym CKW Rad Delegatów ZSRR — Michał Kalinin.

Pierwsza sesja Centralnego Komitetu Wykonawczego, która odbyła się 30 grudnia 1922 roku powierzyła Prezydium CKW opracowanie i przedstawienie do zatwierdzenia zjazdowi Rad Konstytucję Związku Radzieckiego. CKW utworzył komisję dla opracowania podstaw nowej Konstytucji. Podstawowe założenia Konstytucji Związku zostały następnie omówione przez CKW Rad poszczególnych republik, a II sesja CKW ZSRR w dniu 6 lipca 1923 roku zatwierdziła przedstawiony projekt. II. Zjazd Rad ZSRR 31 stycznia 1924 r. ostatecznie zatwierdził Konstytucję Związku Radzieckiego. Opracowaniem jej kierował towarzysze Stalin, który jest autorem zasad utworzenia w składzie CKW Rad Delegatów ZSRR dwóch równouprawnionych izb: Rady Związku i Rady Narodowości.

Związek Radziecki utworzony w rezultacie zjednoczenia republik radzieckich na zasadzie całkowitej dobrowolności i równouprawnienia — wkrótce stał się najpotężniejszym państwem świata, ostoją pokoju, demokracji i socjalizmu, krajem, gdzie po raz pierwszy w historii ludzkości wszystkie narodowości uzyskały równe prawa i możliwości rozwoju. Leninowsko-stalinowska polityka narodowościowa, której wyrazem jest konstytucja ZSRR — jest podstawą trwałości i potęgi wielonarodowościowego państwa socjalistycznego

Poznanie podstaw marksizmu-leninizmu obowiązkiem każdego studenta

Nowa organizacja studiów ideologicznych na wyższych uczelniach

Wytczne planu 6-letniego ustalono na V Plenum KC przewidują wielki wzrost ilości pracowników z wyższym wykształceniem. — Z 97 tys. przy końcu planu 3-letniego do ponad 200 tysięcy w roku 1955. Tysięczne rzesze nowych inżynierów, lekarzy, planistów, ekonomistów opuszczają mury wyższych uczelni i wzmocnią udział w realizacji planów budowy socjalizmu. Ludzie ci, nowe pokolenie inteligencji, będą współtwórcami olbrzymich przemian gospodarczych i technicznych.

Pierwszym wymaganiem stawianym im przez społeczeństwo jest oczywiście to, żeby zdobyli taki zasób umiejętności i wiedzy, który umożliwi im pełne wywiązanie się z zadań, społeczeństwa na przyszłych etapach przy realizacji planu rozwoju i modernizacji wszystkich dziedzin naszego życia gospodarczego.

Ale czy na tym można poprzestać, czy to wystarczy? Rzecz jasna, że nie. Chodzi przecież o to, żeby ludzie ci — obojętnie czy to będzie inżynier, lekarz, czy planista, nie ograniczali swego udziału w realizacji planu jedynie do szerszego czy węższego zakresu swojej specjalności, lecz żeby dobrze rozumieć ideologiczny sens i istotę całości dokonujących się w Polsce procesów — żeby byli świadomymi współuczestnikami naszego marszu do socjalizmu, żeby umieli przepajać każdy dzień swojej zawodowej działalności głęboką ideologiczną i polityczną treścią, aby byli ludźmi, którzy zarówno swoimi kwalifikacjami zawodowymi jak i swoją postawą i aktywnością polityczną walczą o socjalizm. Do tego konieczne jest poważne, obowiązkowe studium zagadnień marksizmu-leninizmu.

Świadomość tej potrzeby ideologicznego wychowania kadr nowej inteligencji istnieje już nie od dziś. Od kilku lat na wyższych uczelniach stopniowo wprowadzało się przedmioty marksistowskie, obsadzało katedry przedmiotów społecznych i ekonomicznych profesorami — marksistami, tworzyło całe nowe uczelnie o marksistowskim kierunku studiów itd.

Wszystko to nie dawało jednak gwarancji dostatecznego zaznajomienia ogółu słuchaczy wyż-

szych uczelni z podstawami naukowego, marksistowsko-leninowskiego poglądu na świat. Składały się na to dwie przyczyny: po pierwsze przedmiot teorii marksizmu-leninizmu wprowadzany był przez poszczególne uczelnie niejako na własną rękę i często traktowany jako nadobowiązkowy, po drugie: realne osiągnięcia w tej dziedzinie miały właściwie tylko uczelnie o typie humanistycznym względnie ekonomicznym. W olbrzymiej większości szkół technicznych, a także w uczelniach medycznych, sprawa ta była dotychczas rozwiązana w sposób zupełnie niezadowolający. Tak było m. in. w Politechnice i Akademii Medycznej w Gdańsku.

Nowy rok akademicki przynosi na tym odcinku radykalne zmiany.

Przed wszystkim zrywa się

z dotychczasowym chaosem i przypadkowością w zakresie studiów teorii marksizmu-leninizmu i historii ruchu robotniczego, wprowadzając zasadę: nauka podstaw marksizmu-leninizmu jest przedmiotem obowiązkowym dla każdego studenta — każdej uczelni.

Kurs marksizmu-leninizmu zasadniczo obejmuje dwuletnie studium — po 90 godzin zajęć rocznie. Dla lat wyższych (II i III) przewiduje się całkowite przerobienie materiałów w roku bieżącym.

Osobne zagadnienie stanowiło stworzenie kadry wykładowców. Można było skorzystać tu z pomocy najbardziej wyrobionych aktywistów partyjnych, posiadających jednocześnie odpowiednie przygotowanie naukowe. Wykładowcy ci (w liczbie ok. 10 osób) tworzyć będą kadrę tzw.

marksistowskiego ośrodka naukowego na Wybrzeżu.

Bazą materialną dla tego ośrodka będą 2 gabinety marksistowsko-leninowskie, wyposażone w odpowiednią literaturę, gdzie co dzień dyżurować będą asystenci oraz wykładowcy, prze prowadzając konsultacje ze studentami. Gabinety takie powstają przy Politechnice Gdańskiej z przeznaczeniem również dla studentów Akademii Medycznej i ew. Wyższej Szkoły Pedagogicznej, oraz w Sopocie przy WSHM, gdzie korzystając z niego będą również słuchacze Wyższej Szkoły Sztuk Pięknych i Wyższej Szkoły Muzycznej.

Nowością metodologiczną będzie położenie wielkiego nacisku na ćwiczenia z teorii marksizmu-leninizmu, które odbywać się będą w niewielkich grupach pod kierownictwem asystentów.

Realizacja wszystkich założeń studium — przy stałym zainteresowaniu jej przebiegiem ze strony uczelnianych organizacji partyjnych i zarządów ZMP, spowoduje niewątpliwie, że rok 1950/51 będzie rzeczywiście okresem przełomu — jeśli chodzi o naukę zagadnień ideologicznych w naszych szkołach wyższych, i młodzież opuszczająca ich mury będzie lepiej przygotowana do aktywnego współdziałania w pracy nad budową podstaw socjalizmu.

(Os.)

Wzory radzieckie pomagają nam w pracy

Dyspozytor i główny dyspozytor portowy

W rejonie drobnicy portu gdańskiego szeroko stosowane są doświadczenia robotników portowych Związku Radzieckiego. Jednym z nich jest wprowadzenie funkcji dyspozytora i głównego dyspozytora. Wprowadzenie ich w dużym stopniu usprawniło organizację portu.

Obecnie wszystkie dyspozycje skupiają się w jednym ręku. Z tego punktu dyspozycyjnego każda operacja może być łatwo skontrolowana, a przebieg pracy — regulowany. Dyspozytorzy zmieniają regulują stan zatrudnienia w porcie, podstawianie statków i towarów na poszczególne odcinki. Dyspozytorzy w oparciu o plany operatywne, wprowadzone u nas również w oparciu o wzory radzieckie, mogą przewidzieć załadowanie na kilka dni wcześniej, co ułatwia mobilizację rezerw robotniczych w wypadku większego nasilenia robót, jak również umożliwia zatrudnienie nadwyżek siły roboczej. Unika się przez to najniebezpieczniejszym przestojom. W porcie o każdej porze dnia i nocy znajduje się odpowiedzialny dyspozytor, do którego z całym zaufaniem zwracają się brygadzisci i pracownicy z poszczególnych odcinków o radę i pomoc.

Dyspozytorzy z pełnym zrozumeniem swoich obowiązków kierują pracą przeładunkową w swoim rejonie, kontaktują się z dyspozytorami innych rejonów dla koordynacji pracy portowej. Dyspozytorzy posiadają przed sobą o każdej porze plan operatywny, plan rozstawienia statków i plan zatrudnienia. Dyżurują przez 24 godziny dla zachowania większej ciągłości pracy. Dyżurny oficer portu współpracujący z dyspozytorem urzęduje taką samą ilość godzin. Obowiązek dyspozytora portu są duże, jednak dotychczasowe doświadczenia, które przyniosły lepszą koordynację prac i właściwe rozstawienie załóg wskazują, jak bardzo przydały się nam wzory radzieckie.

Główny dyspozytor portu do niedawna pracował jako robotnik. Do obowiązków jego należy kontrola pracy dyspozytorów rejonowych, kontrola wykonania

zarządzeń, uzgadnianie pracy wszystkich instytucji portowych, zainteresowanych w sprawnym wykonaniu obsługi statku. Główny dyspozytor, posiadający prawo samodzielnej decyzji, w poważnym stopniu przyczynia się do usprawnienia pracy w porcie.

J. KAWIAK

Kierownik rejonu drobnicy portu gdańskiego

FESTIWAL FILMÓW RADZIECKICH

Sztuka która pomaga walczyć o pokój i socjalizm

„Dysponując wyjątkowymi możliwościami duchowego oddziaływania na masę, kinematografia pomaga klasie robotniczej i jej partii wychowywać pracujących w duchu socjalizmu, podnosić ich kulturę i bojowość polityczną.”

— Te słowa Józefa Stalina skierowane przed 16 laty do twórczych pracowników kinematografii radzieckiej, najlepiej charakteryzują istotę socjalistycznej sztuki filmowej, jej styl i program.

Film radziecki pomaga klasie robotniczej i jej partii wychowywać pracujących w duchu socjalizmu, film radziecki jest przepojony wiarą w człowieka, w zwycięstwo sprawiedliwości społecznej, nieugięte demaskuje podległość wojennych, nawołuje do braterstwa wszystkich narodów, głośno chwali twórcę, pokojowej pracy, której celem jest budowa nowego życia. Film radziecki wydobywa na światło dzienne nowe, ledwie kilkukrotnie elementy rozwijającej się świadomości ludzkiej, nowe spojrzenie człowieka na świat, na nowe stosunki między ludźmi.

Tym samym radziecki film staje się nie tylko zwierciadłem nowego życia, ale zarazem nauczycielem i wychowawcą nowych ludzi w wolnych krajach, budujących socjalizm.

Doroczne festiwale filmów radzieckich w Polsce stały się trwałym i cennym dorobkiem naszego życia kulturalnego. Znanie z poprzednich festiwali dzieła kinematografii radzieckiej najlepiej ukazują nam życie kraju, którego przykład i pomoc pomagają nam budować zręby ustroju socjalistycznego.

Festiwal tegoroczny posiada znaczenie szczególnie doniosłe. W walce o nową, socjalistyczną świadomość polskich mas pracujących — film radziecki jest czynnikiem niezwykle ważnym, ponieważ sztuka, która dojrzała w ogniu Października, oparta o ogromne doświadczenia partii bolszewickiej, wiodąca narody ZSRR do komunizmu, pomaga i nam w naszej obecnej walce o realizację planu 6-letniego, planu budowy podstaw socjalizmu w Polsce.

Socjalistyczna świadomość, nieugiętość i hart w walce o plan 6-letni, czerpać będzie polska klasa robotnicza z doświadczeń bohaterów socjalistycznej, stachanowskiej pracy, ukazanych nam w nowych radzieckich filmach, które ujrzymy na ekranach Wybrzeża w okresie festiwalu. Filmy te pokażą nam jak pod wpływem socjalistycznego wychowania, zmienia się stosunek robotnika do pracy, jak sprawy produkcji stają się sprawami fabryki jako zespołu i każdego pracownika z oddzielną

Miedzy innymi filmami festiwalowymi zobaczymy film pl. „Upadek Berlina”, o którym opinia radziecka zgodnie orzekła, że to wielkie dwuersierowe dzieło zasłużonego reżysera Michaiła Człau-rellego, jest najwybitniejszym osiągnięciem radzieckiej sztuki filmowej okresu powojennego. Bohaterowie „Upadku Berlina”, to prości ludzie radzieccy, ukazujący pokojową pracę ludzi radzieckich w okresie bezpośrednio poprzedzającym agresję hitlerowską.

„Upadek Berlina”, to prawdziwie realistyczna epopeja, która opiewa lud radziecki, Armię Radziecką, wojsko, prowadzące armię i lud do zwycięstwa. W finałowej scenie filmu „Upadek Berlina”, Józef Stalin zwraca się do wszystkich ludzi świata: „Od tej chwili historia otwiera przed ludźmi, milującymi wolność, szeroką drogę. Każdy naród powinien walczyć o pokój na całym świecie, o szczęście ludzi wszystkich krajów, wszystkich ludów, bowiem wtedy dopiero będzie można powiedzieć, że nasze ofiary były nie nadaremne, że każdy z nas

będzie mógł patrzeć pewnie w przyszłość. Strzeżmy więc pokoju w imię przeszłości. Życzę wam pokoju i szczęścia drodzy przyjaciele!” W słowach tych zawarty jest program, zawiera jest myśl przewodnią, kierująca całą twórczą pracą narodów radzieckich.

W filmie „Spisek bankrutów”, autorzy tego arcydzieła, rysując walkę dwóch światów, wykazują, że obóz socjalizmu i pokoju jest niezwyciężony. Film odsłania z socjalistycznym realizmem prawdziwy mechanizm zbrodniczej działalności reakcyjnych bankrutów i ich imperialistycznych mocodawców. „Spisek bankrutów” demaskuje kretactwo robotę podległą wojennych w krajach demokracji ludowej, podważa czujność klasową wobec wroga — sabotażysty i podlegacza wojennego.

Inne filmy festiwalowe, które zobaczą mieszkańcy Wybrzeża w roku bieżącym w okresie festiwalu, to najnowsze dzieła radzieckiej kinematografii. Wśród nich pozycje takie jak: „Wesoły jarmark”, „Śmiały ludzki”, „Pancernik Pottomkin”,

„Opowieść leśna”, „Młodość światła”, „Bitwa stalingradzka”, „Trzy spotkania” i inne. Spośród 16 filmów, składających się na program festiwalowy, siedem to filmy barwne, w których wysoki kunszt twórców filmu — reżyserów, scenarzystów, operatorów i aktorów, łączy się z najnowszymi osiągnięciami techniki radzieckiej w dziedzinie kinematografii kolorowej. Pozwoliło to na stworzenie dzieł o głęboko ideowej, bogatej i zajmującej i prawdziwie artystycznej treści, wnieśli odzwierciedlającą prawdę w artystycznej formie.

Filmy radzieckie wyświetlane w okresie festiwalu mówią będą o bohaterstwie ludzi radzieckich w walce z hitlerowskim najeźdźcą, o zwycięstwie nad faszyzmem, o szczęśliwym życiu narodów radzieckich, o wspaniałym budownictwie socjalistycznym, kierowanym przez partię bolszewicką i Stalina, o walce o pokój, prowadzonej przez Związek Radziecki i kraje demokracji ludowej.

Taki oto bogaty i różnorodny repertuar, przygotowany specjalnie na okres festiwalu, Film Polski pragnie przedstawić najszerzszym warstwom społeczeństwa, czyniąc z festiwalu prawdziwe, powszechne, kulturalne święto mas pracujących. W tym też celu wprowadza się na okres festiwalu szereg innowacji, których myśla przewodnią jest ułatwienie człowiekowi pracy dostępu do kina, nabycie biletu po możliwie najniższej cenie, obejrzenie filmu w warunkach odpowiednio estetycznie urządzonej sali i najwyższej jakości projekcji.

W okresie festiwalu wprowadza się sprzedaż biletów w formie: 1) abonamentów jedno i dwuosobowych, przy czym dążeniem naszym jest aby możliwie w maksymalnej ilości trafiły one do rąk robotników; 2) zbiorowej przedprzedaży biletów w zakładach pracy; 3) przedprzedaży indywidualnej w kasach kin festiwalowych; 4) zwykłej sprzedaży indywidualnej w kasach kin.

Film Polski chce udostępnić wszystkim mieszkańcom Wybrzeża obejrzenie filmów festiwalowych, organizowane będzie poza normalnymi seansami, seanse porankowe, wieczorne, seanse dla młodzieży, seanse zorganizowane, oraz specjalne seanse dyskusyjne. Kina Wybrzeża są przygotowane do festiwalu, czekają na widzów, młodość radzieckiej sztuki filmowej, na tych wszystkich, którzy przyjadą szukać w festiwalowym filmie radości, piękna, prawdy i nauki do walki o plan, o pokój, o socjalizm.

ROMAN KORZENIEWSKI

Plan 6-letni — plan budowy podstaw socjalizmu

4 i pół raza wzrośnie produkcja traktorów

W planie 6-letnim ilość Państwowych Ośrodków Maszynowych, która wynosiła w roku ubiegłym zaledwie 30, wzrośnie do 850, a liczba posiadanych przez nie traktorów wzrośnie z 200 do ponad 35 tysięcy.

Rolnictwo otrzyma nowe maszyny wartości ogólnej ok. 650 milionów zł w cenach niezmienionych.

PLAN ZAOPATRZENIA ROLNICTWA PRZEWIDUJE DO STARCZENIE PGR I POM 12 TYSIĘCY SIEWNIKÓW TRAKTOROWYCH, 10 TYS. SNOPOWIAZĄCEK TRAKTOROWYCH, 5330 KOMBajnów, 5350 KOSTAREK TRAKTOROWYCH, 5330 MASZYN DO SĄDZENIA ZIEMNIAKÓW, 2600 MŁOCKARÓW, 5700 KOPACZEK TRAKTOROWYCH. Rolnictwo otrzyma traktory o łącznej mocy 1.200.000 koni, co pozwoli na znaczne usprawnienie i przyspieszenie prac polnych. Polski robotnik będzie produkować dla polskiego chłopu kombajny, sнопowiążki, młockarnie czyszczące wielkiej mocy, plugi traktorowe wieloskładkowe i kopaczki do ziemniaków, korzystając z najlepszych wzorów ZSRR. PRODUKCJA TRAKTORÓW WZROŚNIE 4 I PÓŁ KROTNIE I OSIĄGNIĘ W ROKU 1955 — 11 TYSIĘCY SZTUK. Obok traktorów, fabryki polskie produkować będą również i ciągniki gąsienicowe.

Poza rozbudową istniejących fabryk, maszyn rolniczych w planie 6-letnim powstaną wielkie nowe wytwórnie w Płocku, Kutnie i na Dolnym Śląsku.

Traktor, który przed wojną używany był tylko w nielicznych majątkach, w Polsce Ludowej stanie się najważniejszym narzędziem rolniczym i podstawowym pomocnikiem postępowego chłopca.



100% PRODUKCJA TRAKTORÓW 450% 1949 1955

Traktor, który przed wojną używany był tylko w nielicznych majątkach, w Polsce Ludowej stanie się najważniejszym narzędziem rolniczym i podstawowym pomocnikiem postępowego chłopca.

Dzielnicy mechanicy z m/s „Lewant”

Sprawnie wykonywanie planów i pomyślny rozwój współzawodnictwa pracy na m/s „Lewant” zawdzięcza się przede wszystkim doskonałemu zgarnięciu załogi pokładowej i maszynowej. Na szczególną uwagę zasługują prace mechaników statku, z których najlepsze wyniki osiągają dotąd: II mechanik Stefan Domagała i motorzysta Stefan Piwowarczyk. Wy różniają się oni dużym wyspecjalizowaniem w pracy, dbałością o maszynę i sprzęt oraz wielkim zdyscyplinowaniem.

Rysunki techniczne muszą być dostarczane na czas

Niezbędnym warunkiem normalnego toku produkcji jest terminowe dostarczenie rzemieślnikom przez biura konstrukcyjne dobrych rysunków technicznych. Niestety w praktyce Stocznia Gdynińska zasada ta nie zawsze jest przestrzegana i zdarza się wypadki, że rozpoczęte prace muszą być wstrzymywane z braku odpowiednich rysunków. Przykładem tego rodzaju niedociągnięć może być m. in. wypadek z dnia 2 bm. przy remoncie s/s „Vale”. Podczas gdy stolarze kończyli już szalunek ścian i sufitów, rufkarz ob. Szczę-

pior bezskutecznie kołatał u kierownika kadłubowni o rysunek do przewodów wody i pary. W tych warunkach trzeba było albo wstrzymać robotę stolarzy, albo też, po wykonaniu robót stolarskich, zrywać wykonany szalunek dla założenia przewodów.

Takie niedbalstwo biur konstrukcyjnych i planowania oraz kierownika ruchu należy napiętnować. Nie można bowiem dopuścić do tego, aby robotnicy musieli troszczyć się o przygotowanie rysunków i tracić czas, przeznaczony na normalną pracę produkcyjną.

B. KONIECZNY



W kinach festiwalowych Wybrzeża wyświetlane będą następujące filmy: dwuersierowa monumentalna epopeja filmowa „UPADEK BERLINA”, „BITWA STALINGRADZKA” i „SPISEK BANKRUTÓW” odznaczony Nagrodą Pokoju. Zobaczymy również film kolorowy „ŚMIAŁY LUDZIE” i kolorową komedię „WESOŁY JARMARK”, której bohaterami są kozacy kubańscy.

Wyświetlany będzie również kolorowy film dokumentalny „MŁODOŚĆ ŚWIATA” z Międzynarodowego Festiwalu Młodzieży Demokratycznej w Budapeszcie. Ukazę się również szereg innych filmów nie wyświetlanych dotąd na naszych ekranach.

Na zdjęciu: fragmenty kolorowego filmu „Spisek bankrutów”, który demaskuje dywersyjną robotę agentów imperializmu. Film ten przedstawia życie jednego z krajów demokracji ludowej, mobilizuje masę pracującą do czynności w walce o budowę socjalizmu. (Zk)

W odremontowanych domach a nie w barakach należy pomieścić robotników budowlanych

Sezonowi robotnicy budowlani, przybywający przed wojną do pracy w miastach, skazani byli pod względem mieszkaniowym na ciężką poniewierkę. Na skutek trudności ze znalezieniem mieszkań wielu z nich przebywało katem u obcych, po kilkanaście osób w jednym pokoju, względnie spędzało czas przeznaczony na odpoczynek w różnych szopach, na dworcach kolejowych itp.

W Polsce Ludowej, dzięki trosce władz państwowych, organi-

zacji partyjnych i związkowych o warunki bytu ludzi pracy, przedsiębiorstwa budowlane zapewniają zatrudnionym nie tylko dobre warunki mieszkaniowe, ale i możliwości racjonalnego wykorzystania wolnego od pracy czasu w świetlicach i klubach robotniczych.

Celem rozwiązania kwestii mieszkaniowej dla robotników budowlanych, przybywających z miasteczek i wsi województwa gdańskiego do pracy w Gdańsku i w Gdyni, w trójmieście powsta-

ło już kilkanaście hoteli robotniczych, prowadzonych przez PPB, SPB i inne przedsiębiorstwa budowlane. W hotelach tych zamieszkuje w chwili obecnej ok. 2000 robotników budowlanych. Mieszkańcy hoteli robotniczych otaczani są wszechstronną opieką, korzystają ze świetlic i bibliotek, organizowane są dla nich imprezy artystyczne, odczyty, wycieczki itp. Większość hoteli zaopatrzona jest w niezbędne urządzenia, jak łazienki, umywalki, prysznice. W każdym hotelu są punkty sanitarne.

Zapewnienie dobrych warunków odpoczynku po pracy umożliwia robotnikom ciągłe podnoszenie jej wydajności, a tym samym stałe zwiększanie swych zarobków.

6-letni plan budownictwa na Wybrzeżu przewiduje dalsze zwiększanie się liczby robotników budowlanych. Dlatego też na terenie trójmiasta powstają nowe hotele robotnicze. Np. do końca br. nowe hotele powstaną w Gdańsku i Sopocie.

W związku z tym należałoby się zastanowić nad tym, czy hotele robotnicze konieczne muszą być urządzane w barakach, jak to dotychczas się dzieje. W licznych wypadkach baraki te wznoszone są od nowa, na specjalnie przygotowywanych fundamentach. Czy nie lepiej byłoby urzą-

dzać hotele robotnicze w odbudowanych, normalnych domach mieszkalnych. Według opinii fachowców budowlanych koszt budowy nowych baraków jest w wielu wypadkach wyższy od nakładów, potrzebnych na odremontowanie zniszczonych domów w Gdańsku.

Sprawą tą ma się zająć w najbliższej przyszłości komisja budowlana MRN. Odpowiednia decyzja powinna być szybko podjęta. Urządzenie hoteli w odremontowanych domach przyspieszy odbudowę Gdańska i pozwoli zapewnić robotnikom budowlanym lepsze warunki mieszkaniowe. (Jog.)

PRZYSZLI TECHNICZY BUDOWNICTWA OKRĘTOWEGO



Do Liceum Budowy Okrętów we Wrzeszczu przyjęto w tym roku 7 dziewcząt. Na zdjęciu: uczennice Romana Domań, Ewa Machowska, Aldona Ławciewicz słuchają z zainteresowaniem prof. Pocześnika, który wyjaśnia im budowę kutra rybackiego.

W Miesiącu

Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej

Dzisiejsze imprezy

W KLUBIE TPPR W GDYNI odbędzie się o godz. 19 wieczór wokalno - muzyczny. W programie utwory muzyczne i pieśni kompozytorów radzieckich i polskich. Powtórzenie programu nastąpi w dniach 16, 23 i 30 bm.

W GIMNAZJUM IM. ŻEROMSKIEGO W OLIWIE, o godz. 18 zostanie wygłoszony odczyt ob. A. Adamskiej pt.: „Młodzież radziecka w pracy, nauce i walce o pokój”. Po odczycie nastąpi część artystyczna z udziałem zespołu świetlicowego Liceum Budownictwa Okrętowego.

Konkurs Ośrodka Metodycznego ZHP

Ośrodek Metodyczny ZHP w Gdyni ogłasza konkurs p. t.: „Przyjaźń Polsko - Radziecka w twórczości dzieci”. Na konkurs można nadsyłać wiersze, rzeźby i

Kronika miast portowych

WALNE ZEBRANIE ZWIĄZKU BOJOWNIKÓW W SOPOCIE

W dniu 12 bm. odbędzie się w Sopocie, o godz. 10 w klubie TPPR przy ul. Rokossowskiej, walne do roczne zgromadzenie członków Związku Bojowników o Wolność i Demokrację.

KURS KSIĘGOWOŚCI I STENOGRAFI DLA INWALIDÓW

Związek Inwalidów w Sopocie organizuje kurs księgowości i stenografii oraz kurs dla kandydatów na magazyńników. Informacji o kursach udziela Związek Inwalidów, przy ul. Stalina 735.

OCHRONNE SZCZEPNIENIE PSÓW PRZECIWKO WSZCIEKLIZNIE

W ramach ogólnokrajowej akcji zwalczania wszciekliny u zwierząt w dniach od 28 bm. odbędzie się w Gdańsku doroczne ochronne szczepienie psów. Ceny za szczepienie zostały obniżone do 7,50 zł. W Gdyni szczepienie psów przeprowadzane będzie od 8 bm. do 1 grudnia br.

Inspektor modernizacji PPB Zjednoczenie Wybrzeża tow. WYSZKOWSKI zastanawiał się często nad sposobami przekonywania murarzy gdańskich o wyższości pracy zespołowej nad indywidualną oraz o potrzebie jak najszerszego stosowania na budowach pomysłów racjonalizatorskich. Im dłużej myślał nad tym problemem, tym bardziej umacniał się w nim przekonanie, że najlepszą metodą będzie praktyczne doświadczenie. Sam był do niedawna jeszcze murarzem i wiedział, że robotnik przekonuje się najłatwiej do tego, co sam może zaobserwować, doświadczyć. Wychodząc z tego założenia postanowił przeprowadzić osobiste pokaz zespołowego tynkowania przy pomocy pod ręcznego i przy użyciu listew.

Jako miejsce pokazu wybrał gmach odbudowującej się poczty przy ul. Długiej w Gdańsku. Wybór ten nie był przypadkowy, w budynku tym bowiem znajdują się wysokie kondygnacje. Przy okazji można więc było zademonstrować robotnikom PPB przydatność rusztowania o wysuwanych stojakach pomysłu Młoda i Strzyckiego. Zaletą stojaków jest to, że można je łatwo przesunąć, ustawić na żadaną wysokość, a ponadto odpada przy nich nieustanne zbijanie drewnianych koźłów, połączone z dużą stratą drewna i gwoździ.

DZIENNA NORMA W 2 GODZINY

Gdy w oznaczonym dniu tow. Wyszkowski stanął na rusztowaniu, nie był jeszcze pewien, czy jego pomysł z pokazem przynie-

Wymiana zespołów świetlicowych

Zarząd TPPR w Gdyni, wspólnie z Miejską Radą Związków Zawodowych, organizuje pod hasłem „Odwiadzamy świetlice” imprezy kulturalno - oświatowe, których zadaniem jest ożywić ruch świetlicowy. W ramach tych imprez odbywać się będzie wymiana zespołów artystycznych pomiędzy zakładami pracy. Występy rozpoczyna się w dniu 11 bm i będą trwały cały miesiąc.

RADA ZAKŁADOWA przetwórni mięsnej w Sopocie nie troszczy się o warunki bytowe robotników

Załoga Przetwórni Mięsnej w Sopocie, przy ul. Łokietka nr 17, należącej do Gdynskich Zakładów Mięsnych, na skutek braku troski miejscowej rady zakładowej o potrzeby bytowe robotników i pracowników, dotychczas jeszcze nie posiada węgla na zimę. Nie dość tego, że sprawa zaopatrzenia robotników w opał została całkowicie przez radę zaniedbana, jej przewodniczący lekceważył co odnosi się do robotników, zwracających się do niego w tej sprawie. Na zapytanie jednej robotnicy, kiedy będzie mogła otrzymać opłacony przed kilku miesiącami węgiel, przewodniczący rady zakładowej tow. Marszałkowski z ironicznym uśmiechem odpowiedział, że może po nowym roku...

W zakładzie istnieje poza tym wiele niedociągnięć w dziedzinie zaopatrzenia pracujących w odczuwającej ochronę. Robotnicy pracują w niskiej temperaturze bez ko-

żuszków i butów filcowych, przez co narażeni są na przeziębienie. Nie więc dziwnego, że liczba zachorowań wśród załogi jest dość duża.

Jeśli chodzi o sprawę zaopatrzenia robotników w ubrania ochronne, to należy szybko wyjaśnić, gdzie podziało się 10 par butów filcowych, które do niedawna znajdowały się w zakładzie, lecz nie zostały przydzielone robotnikom.

L. MILCARZ

Wojsko odgruzowuje Gdańsk

Skoczne dźwięki wojskowego marsza, rozlegające się w ułębłą niedzielę, o godzinie 8 rano na placu przed Orbisem w Gdańsku, zainteresowały wielu przechodniów. Przy 24 - osobowej orkiestrze wojskowej, pod kierownictwem sierżanta J. Wiśniewskiego, gromadzili się

coraz liczniejsze grupki ludzi. Tym czasem na plac przybywały kompanie żołnierzy z podoficerami i oficerami. — Co za święto dzisiaj? — zwrócił się jeden z cywilów do sierżanta Wiśniewskiego.

— Wojsko staje dziś do pracy przy usuwaniu gruzów ze Starego

przy pomocy których umocowuje się je do ściany, też powinny być ze stali — łatwiej będą wchodziły w cegłę. Tow. Wyszkowski przyznał słuszność tych uwag.

Dończył spostrzeżenie, że listwy można by wyrabiać takiej długości, aby nie trzeba było zdejmować ich przy usuwaniu rusztowań. I ta myśl była słuszną. Uwagi sympatyzyści ze wszystkich stron. Wyszkowski był oszołomiony. Nie spodziewał się, by pokaz mógł wzbudzić takie zainteresowanie. Gdy przystąpił do obruczenia za prawą ścian, Zmich, Talaska i inni wyjmowali mu z ręki tzw. fanglę i sami nabierali w nią zaprawę, a następnie rozrzucali po ścianie. Wprowadzenie fangli do rozrzuconej zaprawy zamiast kielni było również dziełem Wyszowskiego. Ten wyrosły z murarza inspektor modernizacji nie wiedział jednak, jakich godnych następów ma wśród obecnych na pokazie. Socjalistyczne metody pracy przejęli wraz z wodem, którego wycucyli się w Polsce Ludowej.

Zmich zauważył, że obecny kształt fangli jest niepraktyczny. Są one podobne do kubków, a bardziej ekonomiczne byłoby w kształcie patelni. Wtedy można byłoby jednym ruchem ręki obrzucić zaprawą większą powierzchnię ściany.

Gdy Wyszowski pozostał już tylko ze swoim podręcznym A. Bzowskim, przystąpił do wykonania pracy. Do godz. 16 wyrobili 330 proc. normy, a przecież wcale się nie spieszyli. Nie chodziło mu o rekord, a o pozyskanie murarzy dla nowej metody pracy. Zadanie to zostało wykonane. Wszyscy bowiem obecni na pokazie zobowiązali się stosować metodę pracy zespołowej. (Mat.)

wzmocniamy siły obozu pokoju — zakończył swe przemówienie mówca. Zebrani długo manifestowali na cześć Związku Radzieckiego i na cześć przywódców międzynarodowej klasy robotniczej.

Akademii w Sopocie urozmaiciły występy artystyczne, w wykonaniu zespołu teatru amatorskiego z Gdańska.

U pocztowców w Gdyni

Pocztowcy Gdyni, jak donosi korespondent B. Tarnowski, uczcili 33 rocznicę Wielkiej Rewolucji Październikowej na uroczystej akademii we własnej świetlicy.

Po referacie na temat znaczenia Rewolucji Październikowej złożone zostały sprawozdania z wykonania zobowiązań. M. inn. pocztowcy Gdyni zaoszczędzili w czynie październikowym ok. 2.400 zł w nowym pieniądzu. Wyróżniającym się w pracy pocztowcom wręczono na akademii cenne nagrody. Racionalizatorka pracy ob. Wiesława Reinson otrzymała tytułem nagrody 600 złotych. Akademii zakończyły ciekawe występy artystyczne.

U kolejarzy na Zaspie

Kolejarze parowozowni na Zaspie obchodzili rocznicę

Wielkiej Rewolucji we własnej, bogato udekorowanej świetlicy. Po okolicznościowym referacie, wygłoszonym przez przedstawiciela KM PZPR tow. Walskę, odbyły się urozmaicone występy artystyczne. Jak donosi nasz korespondent Zygmunt Smitek na wyróżnienie zasłużyła utalentowana tancerka Kryśka Mutkowska, która była zmuszona wielokrotnie bisować. Chór świetlicowy odśpiewał piękną pieśń o Staliźnie.

w CHMB

Pracownicy Centrali Handlowej Materiałów Budowlanych w Gdańsku obchodzili rocznicę, jak donosi korespondent M. Czepulis, wspólnie z personelem Centrali Handlowej Przemysłu Metalowego. Obie te instytucje w pełni wykonały swe zobowiązania październikowe. W toku akademii nagrodzono premiami i dyplomami uznania 24 pracowników z obu central.

W części artystycznej uroczystości wziął m. inn. udział 80-osobowy zespół choralny i taneczny ZMP przy Państwowym Liceum Administracyjno-Gospodarczym w Sopocie. Uroczystości zakończono miłym wieczorem towarzyskim.

Teatru

TEATR WIELKI W GDAŃSKU — godz. 19.30 — „Uczeń diabła”. TEATR DRAMATYCZNY W GDYNI — godz. 19.30 — „Barbaryna”. TEATR KAMERALNY W SOPOCIE — godz. 19.30 — „Wassa Żelaznowa”.

Kina

Gdańsk-Nowy Port — Marynarz — „Lenin w październiku”, seanse w godz. 18 i 20, w święta o godz. 15, 17 i 19. Wrzeszcz — ZMP-owiec — „Historia jednego wynalazku”, seanse w godz. 15.30, 17.30 i 19.30. Wrzeszcz — Bajka — „Historia jednego wynalazku”, seanse w godz. 15.30, 17.30 i 19.30. Sopot — Polonia — „Upadek Berlina”, seria I. Gdynia — Goplana — „Upadek Berlina”, seria II, seanse w godz. 15.30 i 17.30. Gdynia — Warszawa — „Upadek Berlina”, seria II. Gdynia — Atlantic — „Dusze czarnych”, seanse w godz. 16, 18 i 20. Gdynia-Grabówek — Fala — „Młodość”, w godz. 16, 18 i 20. Gdynia-Chylonia — Promień — „Powrót”, godz. seansów: 16, 18 i 20. Wrzeszcz — Przyjaźń — „Burza nad Azją”.

Radio

PROGRAM ROZŁOGIEN GDAŃSKIEJ na czwartek, 9 listopada br. 5.10 — Początek aud. 5.13 — Sygnał czasu. 5.15 — Streszcz. wiad. poran. 5.20 — Koncert. 6.00 — Streszcz. wiad. poran. 6.05 — Gimnastyka. 6.15 — Różne tańce. 6.45 — Program. 7.00 — Dziennik poranny. 7.15 — Muzyka. 7.20 — Wschodnia Radiowa. 7.40 — Muzyka. 8.00 — Streszcz. dzień. poran. 8.05 — Przerwa. 11.50 — Aud. dla kobiet. 11.57 — Sygnał czasu. 12.04 — Dziennik południowy. 12.15 — Pieśń radz. 12.30 — Aud. dla wsi. 12.35 — Melodie ludowe. 13.25 — Program. 13.30 — Aud. szkolna. 13.50 — Duety fort. 14.15 — Repertuar liter. 14.30 — Koncert dla szkół. 15.00 — Muzyka. 15.10 — Utwory wiołenczelowe. 15.30 — Aud. dla dzieci. 15.50 — IV audycja z cyklu „Zagadki muzyczne” w opr. Zdzisława Wendyńskiego (muzyka operowa 8 kompozytorów) — Gdańsk. 17.00 — Dziennik popołudniowy. 17.40 — Lekcja jęz. rosyjsk. 17.55 — Pieśń radz. 18.00 — Wschodnia Radiowa. 19.20 — Koncert. 19.45 — Fala 49. 20.00 — Dzieńnik wieczorny. 20.30 — Koncert. 21.30 — Muzyka i aktualności. 22.00 — Ostatnia noc”. pow. Z. Małkowskiej. 22.20 — Koncert. 23.00 — Ostatnie wiadomości. 23.10 — Muzyka Schuberta. 23.45 — Program. 24.00 — Hymn i koniec aud.

(M. K.)

Zespołowy system pracy zwyciężył

Pokaz tynkowania ścian przy pomocy listew

sie spodziewane rezultaty. Dlatego też pracował z wielkim zapalem. W ciągu dwóch pierwszych godzin pracy w pomieszczeniu gdzie odbywał się pokaz panowało milczenie. Przerwał je tow. Polatyński, który w sąsiednim pomieszczeniu tynkował sufity. Jako instruktor racjonalizacji i gorący zwolennik pracy zespołowej interesował się żywo przebiegiem pokazu. Rzucił okiem na świeżo-otynkowane ściany i z miejsca oświadczył że zrobiono dużo. Potwierdziły to oboje czenia. Norma przewidziana na 8 godzin została wykonana w ciągu 2-ch, mimo, że tow. Wyszowski nie zamierzał bić rekordu. Chciał tylko udowodnić, że przy stosowaniu listew można bez najmniejszego wysiłku przekroczyć wysoko normę.

Wiadomość o osiągnięciu przez tow. Wyszowskiego takiego wyniku obiegła wkrótce wszystkie budowy na Starym Mieście. Do gmachu poczty wchodzili wciąż nowe grupki murarzy. Po dwóch, po trzech, zaglądali do pomieszczenia, w którym odbywał się pokaz. Wkrótce stało się w nim ciasno. Praca została utrudniona, tempo jej osłabło. Ale tow. Wyszowski był zadowolony. Jego pokaz wywołał zainteresowanie.

Stał teraz z kielnią w ręku, w gronie otaczających go murarzy i objaśniał korzyści jakie odda-

stosowanie listew przy tynkowaniu.

LEPSZA JAKOŚĆ TYNKU

— Przedtem trzeba było robić pasy z tynku — mówił. — Następnie należało poczekać aż one wyschną. Na skutek tego po zarzuceniu zaprawą wolnej między nimi powierzchni, pozostawał zawsze ślad — tynk był niejednolity. — A jak to wygląda obecnie? rzucił pytanie. Słuchający uważnie wzmrokiem popatrzyli na ściany. W ich oczach — fachowców — malowało się uznanie dla solidnej pracy. Wszystkie cztery ściany były równiutko zatarte. Żadnych jaśniejszych, czy ciemniejszych plam, żadnego znaku po wyjętych listwach. Robota była wykonana solidnie — nie było żadnych zastrzeżeń.

Każdy z obecnych na pokazie murarzy chciał teraz sam poprobować pracy systemem zespołowym. Wyszowski zabrał się do umocowania listew na surowej jeście ścianie. Powstał ogólny ruch. Jedni zaczęli przygotowywać zaprawę, inni śledzili pracę Wyszowskiego.

Wśród obecnych byli i murarze: Zmich, Talaska, Staraszczyk i Dończyk.

DALSZE USPRAWNIENIA

Zmich zauważył zaraz, że listwy powinny być stalowe. Nie będą się wyginały. Ostrza,

Druga wiosna pasów leśnych nad Dońcem

Stoimy na wysokim brzegu Północnego Dońca. Piaszczyste zbocze spada stromo w dół. Ten pustynny brzeg daje się dotkliwie we znaki zasiewom na okolicznych polach: rozpalony letnią spiekotą, wznaga on jeszcze żar suchych wiatrów południowo-wschodnich, które niszczą plony.

— Uwaga, możecie uszkodzić nasze maleństwa — powiada Andrzej Bielajew, starszy inżynier Czugujewskiej Stacji Ochronnych Pasów Leśnych, gdy wraz z nim schodzimy po zboczu.

Patrzcie: pod nogami — ledwie widoczne zielone, iglaste gruski. To młodziutkie sosnki, które równymi szeregi przecinają piaszczystą skarpe.

— Z tych maleństw wyrósł nasz masztowy las — mówi inż. Bielajew. — Las ten raz na zawsze unieruchomił piaszczystą barierę na drodze niszczących wiatrów. Natomiast tam dalej — Bielajew wskazuje wysoki brzeg Dońca — tworzymy zasadniczo zapórę: pas leśny z drzew liściastych. Pałace wiatru trafią na zwartą ścianę dębów, klonów akacji...

Praca melioratora leśnego jest pracą żmudną i odpowiedzialną. Aby na piaszczystych zboczach wyrósł masztowy so-

śny, a w stepie zasumiały potężne dęby — potrzebny jest wytężony wysiłek człowieka. Ten kto sadi las, winien odznaczać się wyjątkową cierpliwością, a przy tym... zdolnością do marzeń, by w drobnych, iglastych gruszkach ujrzeć przyszły bór, a w malutkich kielkach wyrastających z żołądź — potężne dąbrowy. Cechy te posiadają właśnie ludzie radziecy: ich siła płynie stąd, że umieją pracować i marzyć.

„Jesteśmy na trasie państwowego ochronnego pasa leśnego. Pas ten, szerokości 30 metrów, biegnie wzdłuż brzegu rzeki, ponad terenem piaszczystym. W roku ubiegłym starannie przygotowano grunt do sadzenia i siewu lasu. Wkrótce ukażą się tu młode kielki dębów, 414 ha obsiano systemem gniazdowym, opracowanym przez prof. Łysenka. Maszyną do sadzenia lasu i specjalne siewniki znacznie ułatwiły pracę melioratorów leśnych, umożliwiając szybkie tempo i wysoki poziom agrotechniczny robót.

Na następnej działce ochronnego pasa leśnego przygotowała się teren pod zasiewy w roku przyszłym. Zza zakrętu w suwa się potężny traktor gąsienicowy „Stalniec 80”. Obrzyna maszyną o sile 80 KM ciągnie na przyczepie jakieś dziwne plugi, które pozostawiają za sobą głębokie bruzdy. Bielajew mierzy głębokość bruzdy — 35 cm.

Oglądamy plugi. Są one specjalnie dostosowane do sadzenia lasu. Za każdym lemiem takim pluga posiada się stalowa łapa pogłębiająca spichniającego glebę na 10 cm w giąb poniżej pięty plu-

— Choć od 15 już lat dosiadam stalowego rumaka, nigdy jeszcze dotąd nie widziałem podobnych plugów — mówi traktorzysta Zinezenko.

Na przygotowywanej działce zaczęli się sadić las dopiero wiosną 1951 r. „Przepisy agrotechniczne nie pozwalają nam wcześniej sadić drzew — mówi Bielajew — a w pracy naszej najważniejszą rzeczą jest jej jakość”.

Orka — to zaledwie początek pracy. Zasadzony las wymaga troskliwej pielęgnacji. I tu właśnie z pomocą twórców pasów leśnych przychodzi technika radziecka. Oprócz obrzyny „Stalniec 80”, stacja obrzynała traktory — liliputy, t. zn. traktory ogrodowe na dwóch kołach. Motorek benzynowy tego traktora, o sile 3 KM, ciągnie plug, brzoza tarczowa, albo kultywator.

Traktory, plugi, kultywatory, brzozy, maszyny do sadzenia, ruchome warsztaty — cały ten skomplikowany sprzęt techniczny stacji ochronnych pasów leśnych znajduje się w pewnych rękach. Zalogą czugujewskiej stacji ochronnych pasów leśnych, która liczy 120 osób, a w której skład wchodzi specjalista-leśniczy, traktorzyści, mechanicy, elektrycy, szoferzy, gajowi itp. — kieruje doświadczony inżynier — meliorator A. Koczetkow. Stacja ma zasadzić 180-kilometry państwowy pas leśny wzdłuż brzegu Północnego Dońca oraz 2 tys. ha ochronnych pasów leśnych w kołchozach i ponad 6 tys. ha na zboczach jarów i parowów.

Strefa czugujewskiej stacji obejmuje 348 kolchozów. Członkowie jest tu 9 zwykłych stacji maszynowej — traktorowych, które przychodzą kolechom z pomocą przy sadzeniu lasu. Stacja wykonuje przeważającą część robót ziemnych, związanych z budową stawów i zbiorników wody, co wchodzi również w zakres stalinowskiego planu przeobrażenia klimatu suchych stepów.

Melioratorzy leśni ze stacji czugujewskiej — to jeden z oddziałów wielkiej stalinowskiej armii przeobraźców przyrody. Na całym terenie południowej i południowo-wschodniej europejskiej części ZSRR od góry Wiśniowej na Uralu do wybrzeży Morza Kaspijskiego, od Kamyczyna nad Wołgą i stepów Stawropola do Czerkasska na Kaukazie, na całym tym olbrzymim obszarze, obejmującym 120 milionów hektarów — ludzie radzieccy ofiarą pracą budują bariery na drogach palących wiatrów.

W. GAWRYLENKO.

Do odbiorców energii elektrycznej

Ponieważ odbiorcy energii elektrycznej nie zastosowali się do apelu opublikowanego w miejscowej prasie o ograniczeniu zużycia energii od zmiernictwa do godz. 21-ej, Zjednoczenie Energetyczne Okręgu Nadmorskiego zawiadamia, że zmuszone jest wyłączać poszczególne dzielnice. Rygory powyższe będą stosowane przez ZEON tak długo, aż ogół społeczeństwa we własnym interesie zastosuje się do wydanych zarządzeń.

ZJEDNOCZENIE ENERGETYCZNE
Okręgu Nadmorskiego
Przedsięb. Państw. Wyodrębn.

2740/k

GŁOS SPORTOWY

Mieszkańcy miast i wsi woj. gdańskiego witają z entuzjazmem młodzieżowe sztafety pokoju

W zorganizowanej przez Związek Młodzieży Polskiej sztafecie, dla uczczenia II Światowego Kongresu Obrońców Pokoju bierze w woj. gdańskim udział wiele ludowych zespołów sportowych, młodzież szkolna oraz robotnicza.

W dniu 7 listopada br. pierwsze sztafety wyruszyły już z gromad wiejskich do gmin. Na trasach, którymi biegnie sztafeta, gromadzą się tłumy mieszkańców, witając z entuzjazmem zawodników i manifestując z Związku Radzieckiego, generalissimusa Stalina i obozu pokoju. We wszystkich gminach odbywają się w związku z tym liczne zebrania i wiece.

W Pszczółkach w powiecie gdańskim na wiecu takim uczestniczyło ok. 200 osób. Szczególnie imponująco wypadła sztafeta gromady Żeli-

DEPESZA GKKF do Wszechzwiązkowego Komitetu dla Spraw Kultury Fizycznej i Sportu

Główny Komitet Kultury Fizycznej z okazji 33 Rocznic Rewolucji Październikowej przesłał do Wszechzwiązkowego Komitetu dla Spraw Kultury Fizycznej i Sportu przy Radzie Ministrów ZSRR depeszę następującej treści:

„W dniu 33 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej sportowcy Polskiej Ludowej, która powstała i kroczy ku socjalizmowi, dzięki zwycięstwu rewolucji i braterskiej pomocy narodów radzieckich, przesyłają przodującym w świecie sportowcom kraju zwycięskiego socjalizmu braterskie pozdrowienia i życzenia dalszych wspaniałych osiągnięć w budowie ustroju komunistycznego i w walce o pokój na całym świecie.

W tym uroczystym dniu, który jest świętem mas pracujących całego świata i świętem naszego narodu zapewniamy, że sportowcy Polskiej Ludowej za naszym przykładem i korzystając z waszych wspaniałych doświadczeń zwiększą jeszcze swe wysiłki w walce o przedterminowe wykonanie 6-letniego planu budowy podstaw socjalizmu, że stale podnosząc swój poziom polityczny i sportowy i coraz lepiej będą realizować wielkie zadania wychowania zdrowych, silnych, wytrzymałych, radosnych i świadomych, budowniczych socjalizmu i bojowników światowego pokoju.

Niech żyje 33 Rocznic Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej!

Niech żyje wielki Związek Radziecki i wódz narodów radzieckich, chorąży światowego obozu pokoju — Józef Stalin!”

W tym uroczystym dniu, który jest świętem mas pracujących

NASI CZYTELNICY PISZA

Dlaczego uczniowie warsztatów w Zajczkowie Tczewskim nie otrzymują obuwia i ubrań ochronnych?

Jesteśmy uczniami 3 roku Szkoły Metalowej przy parowozowni głównej w Zajczkowie Tczewskim. Według układu zbiorowego przysługują nam ubrania ochronne i obuwie do pracy. Mimo kilkakrotnych interwencji nie otrzymaliśmy dotąd obuwia. W wyniku tego wielu z nas pracuje w tenisówkach, co może stać się przyczyną chorób. Często bowiem pracujemy na dworze — w błocie i wodzie.

Uczniowie 3 roku
L. SCHMIDT i Z. KRYGER

OD REDAKCJI — Sprawy przydzielenia uczniom ubrań i obuwia ochronnego powinien się zająć referat BHP parowozowni oraz odpowiedni wydział DOKP w Gdańsku. „Przy sposobności” należałoby winnych nieodpowiedzialnego stosunku do potrzeb młodzieży pociągnąć do surowej odpowiedzialności.

Ulice na Kamiennej Górze w Gdyni należy oświetlić

Elektrownia gdynska, przystępując do rozbudowy sieci lamp ulicznych w zaniedbanych pod tym względem dzielnicach za-

pomniła o Kamiennej Górze, za mieszkalnej przeważnie przez ludzi pracy. Najgorzej pod tym względem przedstawiają się ulice Mickiewicza i Skargi, które nie są w ogóle oświetlone. Obecnie w porze jesiennej, gdy zmrok zapada wcześniej, wracający po pracy robotnicy błądzą w ciemnościach i grzęzną w kałużach. Dzielnicę tę powinna otrzymać przynajmniej kilka punktów oświetlenia.

T. B.

(nazwisko znane redakcji).

OD REDAKCJI — Elektrownia w Gdyni powinna zadość uczynić słusznym postulatowi mieszkańców zaniedbanych ulic.

Kierownictwo spółdzielni w Nowym Stawie nie troszczy się o należyte zaopatrzenie ludności

Zarząd Spółdzielni Spożywców w Nowym Stawie nie troszczy się o zaspokojenie potrzeb świata pracy. Istnieją u nas trzy spółdzielnie spożywców i jedna rzeźnicza, lecz w żadnej z nich nie można zaopatrzyć się w tak ważne artykuły spożywcze jak masło, jaja, mięso i wyroby mąsarskie. Mamy również spółdzielnię ogrodniczą, lecz i tu brak jest owoców i jarzyn. Jest ona zresztą przeważnie zamknięta. Na wszystkie nasze interwencje otrzymujemy odpowiedź: „to waru zabrakło”.

7 podpisów robotników cukrowni w Nowym Stawie.

OD REDAKCJI — Uzdrawianiem stosunków w sklepach spółdzielczych Nowego Stawu powinna się zająć MRN, powodując usprawnienie zaopatrzenia świata pracy w niezbędne artykuły spożywcze.

Odpowiedzi redakcji

Ob. Jerzy Komers — Żabno. Warsztaty remontowe PKS. znajdują się w Gdańsku przy ul. Wałowej 14.

Ob. Jan Woźniak. Ubezpieczalnia Społeczna w Gdańsku prosi Was o podanie daty urodzenia i imion rodziców jak również numeru decyzji odmownej w sprawie przyznania renty wdowiej Waszej matce.

PRACOWNICY POSZUKIWANI

Brakarka — placowego, elektrotechnika i maszynistkę przyjmą natychmiast Pomorskie Zakłady Przemysłu Drzewnego Zakład 18, Gdańsk, Wieszława 1, telefon 321-30. 2738/k

2 wykwalifikowanych księgowych zatrudni od zaraz Centralne Biuro Projektów i Studiów B.O. Zgłoszenia: Wydział Personalny, Gdańsk, ul. Długi Targ Nr 41/42. Wynagrodzenie wg stawek budownictwa. 2742/k

Starszego kalkulatora, technika, naczelnika Wydz. Pracy i Placy, ref. transportowego, kontyngent zatrudni natychmiast Państwowe Przedsiębiorstwo Miernicze Oddział w Gdańsku. Zgłoszenia: Wrzeszcz, ul. Grunwaldzka Nr 114, Sekcja Personalna. 2755/k

100 skubaczek do gęsi, poszukuje od zaraz. Tuczarnia Drobiu, Gdańsk — Zaspą, ul. Roosevelta. 2757/k

Kierownika oddziału księgowości, kierownika oddziału planowania i inwestycji, inspektora oddziału księgowości, magazyniera — zaangażuje Państwowy Wojewódzki Zakład Leczniczy dla Zwierząt w Gdańsku, ul. Kartuska 249, tel. 312-12. 2766/k

OBWIESZCZENIA

Sąd Okręgowy w Gdyni, Wydział Handlowy w dniu 30. X. 1950 r. postanowił:

- Ogłosić upadłość Bałtyckiej Kompanii Handlu Zagranicznego w Gdyni. Spółki z o. odp. w likwidacji w Gdyni, ul. Abrahama 26.
- Mianować Zdzisława Jędrzejewicza w Gdyni, ul. Starowiejska 47 sędzią komisarzem, zaś adwokata Janusza Kubickiego w Gdyni, ul. 10 lutego 4 — syndykiem masy.
- Wezwać wierzycieli do zgłoszenia swych pretensji u sędziego komisarza w trybie art. 151—152 pr. upadł. w terminie do dnia 30 grudnia 1950 r. przy czym zgłoszenia należy nadesłać w 2 egzemplarzach z opłatą sądową za 60 zł a drugi za 30 zł. 2756/k

Sędzia — komisarz masy upadłości firmy „Warszawska Towarzystwo Transportowe, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Gdańsku-Wrzeszczu zwołuje na dzień 7 grudnia 1950 r. godz. 10 zgromadzenie uznanych wierzycieli tejże firmy. Zgromadzenie odbędzie się w gmachu Sądu Okręgowego w Gdańsku, pokój 258. Przedmiotem obrad będzie wyłączenie z masy upadłości niektórych wierzycieli.

2743/k

SEDZIA — KOMISARZ
(-) J. Odrobiński

OGŁOSZENIA DROBNE

ZGUBY

ZGUBIONO książeczkę tożsamości konia na nazwisko Brylowski Jan, Nanice, gmina Wejherowo. 2749/g

ZGUBIONO dowód osobisty, legitymację Zw. Zaw. Rolnych, Furmaniak Józef. 2745/g

ZGUBIONO zegarek złoty damski dnia 30. IX. 50 r. uciwczego znalazcę wynagrodzić. Wrzeszcz, ul. Libermiana 35-3. 2746/g

ZGUBIONO odcinek zameldowania, legitymację Zw. Zaw. Spożywców, Ciesielska Helena. 2744/g

ZGUBIONO odcinek zameldowania, poświadczanie obywatelstwa i dowód osobisty na nazwisko Chłiński A. dam. 2737/g

ZGUBIONO dowód tożsamości wydany przez gminę Zukowo, pow. Kartuski, Laszkowska Elżbieta. 2760/g

ZGUBIONO legitymację Zw. Zaw. Spółdzielców, odcinek zameldowania na nazwisko Ciesielska Józefa. 2759/g

ZGUBIONO Dziennik Czynności z kwintami dochodu i rozchodu, Obrochnik oraz Piosciorys, PGR Arciszewo, gmina Pruszcz. 2767/g

RÓŻNE

PAŃSTWOWA instytucja poszukuje garażu na wóz ciężarowy, na terenie Nowego Portu, lub Gdańska. Zgłoszenia pod tel. Nr 339-69. 2707/g

SAMODZIELNY księgowy bilansista ze znajomością J.P.K. dla przedsiębiorstw przemysłowych poszukuje pracy na terenie trójmiasta. Zgłoszenia poście resztantę Sopot, Nr leg. 1739. 2762/g

STALINOWSKI PLAN PRZEOBRAŻENIA PRZYRODY



Niech żyje przyjaźń młodzieży polskiej i radzieckiej!